NEDERLAND en BELGIË € 4[50]

Star Trek Fanclub

THE FLYING DUTCH

Nr. **03** September **2012**
Jaargang: 29ste

In dit nummer:

- Fedcon

- De Bajorans

- Ridley Scott: terug naar zijn oude liefde, begin van een nieuwe?

Waiting for the Profets

ISSN 1567-5920

TM & © 2006 CBS Studios Inc. All Rights Reserved.

- DE TFD DAAGT JE UIT!
- DE GROTE TNG QUIZ
- KOM MEEDOEN OP 14 OKTOBER.

Inhoud

02 NIEUWS
08 VOORGELEZEN
09 EMERGENCY MAIL HOLLOGRAM
12 POSTER
14 UIT DE DOOS
19 VOORGELEZEN
23 AGENDA

04 FEDCON

10 BAJORANS

16 TREK SAGAE: BEROEPS RISICO

20 RIDLEY SCOTT: TERUG NAAR ZIJN OUDE LIEFDE, BEGIN VAN EEN NIEUWE?

THE FLYING DUTCH Nieuwsbrief 28e jaargang

Star Trek Fanclub

THE FLYING DUTCH

THE FLYING DUTCH
Postadres:
Overhandstraat 3, 3195 SE Pernis RT
Lidmaatschap: €25,- per jaar
Telefoon: 06 – 55808130
Fax: 084 – 754 93 70
E-mail: info@tfd.nl
Website: www.tfd.nl
Gironummer: 3237505 t.n.v. The Flying Dutch, Leiden
De redactie is via bovenstaand adres te bereiken of per e-mail:
redactie@tfd.nl
Redactie:
Joyce Geurts, Frank Maurits, Ilonka Rebergen, Ties Poulisse, Jacqueline Spoelder, Marc Ghijssels, Christiaan Graafmans
Medewerkers aan dit nummer:
Mieneke Boots, Hendrik Jan Brakels, Patricia Caminada, Bob Driessen, Harm Koopman, Peter van Mierlo, Paul Ploeg, Rianne Werring, Sander van Zijl
Vormgeving:
Christiaan Graafmans,
Druk
Imago Printing, Amsterdam

Deze nieuwsbrief is een uitgave van dé Nederlandse Star Trek vereniging

Niets in deze uitgave mag worden overgenomen zonder de schriftelijke toestemming van de redactie en auteur. Alle teksten blijven eigendom van de auteur. Voor verdere informatie en een aanvraag voor overname kunt u contact opnemen met de hoofdredacteur.

De redactie gaat ervan uit dat de ingezonden kopij afkomstig is van de inzender, tenzij uitdrukkelijk anders vermeld.

De aansprakelijkheid voor het auteursrecht van ingezonden kopij ligt dus bij de inzender. De redactie behoudt zich het recht voor om zonder opgaaf van redenen ingezonden kopij in te korten, niet te plaatsen, noch terug te sturen.

TM & © 2006 CBS Studios Inc. All Rights Reserved. STAR TREK and related marks are trademarks of CBS Studios Inc.

Redactioneel

Beste lezer,

Normaalgesproken heb ik hier puur de 'pet' van hoofdredacteur op, en ga ik het niet hebben over andere bestuurlijke zaken, maar na de teleurstellende opkomst op de spellendag van 10 juni, wil toch ook hierover mijn duit in het zakje doen…

Zondag 14 oktober 2012: Fanclubdag

Het is dit jaar 25 jaar geleden dat Star Trek: The Next Generation 'de lucht in ging', met alle gevolgen van dien: nog 3 series en diverse films!Dat mag gevierd worden en dat willen we dan ook samen met jullie doen in het muziekcentrum te Zoeterwoude, op zondag 14 oktober.

Ja, maar liefst een tweede fanclubdag dit jaar, na de spellendag die op 10 juni plaatsvond in Eindhoven. Een dag waarop een dieptepunt bereikt is wat opkomst betreft. Ja, de omstandigheden waren niet ideaal: half Eindhoven (wat zeg ik, half Nederland) was opgebroken en het was voor het eerst sinds heel lang eindelijk weer eens een keer mooi weer… Maar… moet dat reden zijn om niet je hobby te komen delen met andere fans? Blijkbaar wel, want behoudens een handjevol leden, besloot iedereen om die dag iets anders te gaan doen. Ondanks alle bekendheid die we eraan gegeven hebben met de aankondigingen op de website, de hotnews en het versturen van een kaart aan al onze leden, was de opkomst zeer teleurstellend. Betekent dit dan dat onze leden geen behoefte meer hebben aan een fanclubdag? Laat ons dit dan weten, dan kunnen we ons de kosten besparen ten gunste van andere zaken… Of is dit een onjuiste conclusie? Laat ons dat dan ook weten door naar de fanclubdag te komen en te laten zien dat er wel degelijk nog interesse is. Want zonder bezoekers stelt een bijeenkomst niets voor en dan zou het zomaar eens kunnen dat 14 oktober 2012 voor de TFD de geschiedenis ingaat als de datum van de laatste fanclubdag…
Veel leesplezier,
Joyce Geurts

Nieuws

Door: *Jacqueline Spoelder*

De nieuwe Film:

Eindelijk is de officiële releasedatum van **nieuwe Star Trek film** dan bekend geworden. Op de officiële website www.startrek.com maakte **J.J. Arbams** de wereldwijde releasedatum bekend: 17 mei 2013. De première is die datum niet alleen in de 3D versie te beleven, maar zal dan ook in de IMAX theaters te zien zijn. Volgens J.J. Abrams, die een enorme liefhebber is van IMAX, zal vooral deze vertoning een ware belevenis worden. De nieuwe Star Trek film is met de nieuwste IMAX technieken geproduceerd. Zodra er meer bekend wordt over de nieuwe film schrijf ik hier natuurlijk over in de Nieuwsrubriek.

Chris Pine (Kirk) mocht in een recent interview met MTV helaas niet veel zeggen over de nieuwe Star Trek film. 'Er gebeurt ontzettend veel in het script, maar helaas mag ik daar niets over zeggen.' Maar toch vertelde hij iets over de rol van het karakter gespeeld door **Benedict Cumberbatch** (bekend uit 'Sherlock'). Chris Pine was vol lof over hem: 'Als je kijkt hoe Benedict Cumberbatch zijn rol neerzet, hij is ontzettend goed. Hij heeft een goede stem en een fascinerend gezicht. Hij is een aardige vent en super intelligent. Hij speelt niet zomaar een slechterik maar hij IS de slechterik.' En op de vraag welk effect het karakter van Benedict Cumberbatch heeft op James T. Kirk, antwoordde Chris Pine: 'de rol is zo gestructureerd dat de tegenstander alle goede kwaliteiten in James T. Kirk naar boven brengt. Deze goede kwaliteiten heeft hij nodig om te kunnen groeien.'

Ook **Nolan North**, de stemacteur die vooral bekend is om zijn rol als Nathan Drake uit de Uncharted-reeks, krijgt een rol in de aankomende film Star Trek 2. De rol werd North aangeboden door regisseur J.J. Abrams. J.J. Abrams zegt een groot fan te zijn van Norths werk als Nathan Drake. Volgens Nolan gaat het om een kleine rol.

Acteurs:

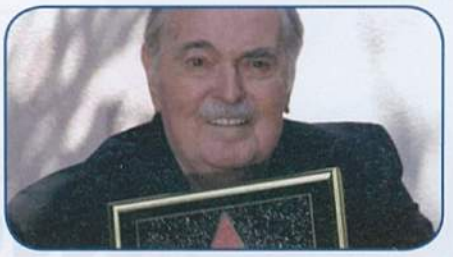

De laatste wens van **James Doohan** (Scotty – TOS) is vervuld. James Doohan die in 2005 op 85 jarige leeftijd overleed wilde na zijn dood graag de ruimte ingaan. 2 eerdere pogingen in 2007 en 2008 mislukten. In 2007 werd de raket gelanceerd. De raket bleef 3 weken om de aarde zweven en kwam daarna weer terug op aarde. Na 3 weken werd de raket teruggevonden. In 2008 werd een nieuwe poging gedaan. Maar de raket die de as naar de ruimte moest brengen verbrandde. In juni van dit jaar werd een 3e poging gedaan en deze keer lukte het wel om James Doohan te lanceren.

De as van James Doohan zal een jaar om de aarde blijven cirkelen, daarna zal de as in de dampkring verbanden.

Jonathan Frakes heeft in een interview verteld dat het een paar jaar geduurd heeft voordat hij zijn rol als William Riker in TNG echt leuk ging vinden. Ik zag er ontzettend stijf uit in de 1e seizoenen omdat ik ontzettend graag aan het beeld wilde voldoen dat Gene Roddenberry had van William Riker. Gene Roddenberry heeft William Riker geschreven als een passionele 1e officier, voor wie plicht op de 1e plaats komt. In werkelijkheid ben ik iets gekker dan dat. Gelukkig kon ik in de latere seizoenen iets meer van mezelf in de rol verwerken. Nadat ik aan een schrijver had verteld dat ik van jazz hou, speelde ik opeens trombone. Alle veranderingen kwamen het karakter ten goede. Een andere verandering was dat ik mocht plaatsnemen in de regisseursstoel. Ik vind het nog steeds geweldig dat ik die kans heb gekregen van Paramount.

Chris Pine keek vreemd op tijdens een bezoek aan New York. Chris Pine was in The Big Apple om een vriend te bezoeken, maar had geen idee dat de Gay Pride parade op dat moment plaatsvond. 'Er waren ongeveer 150000 mannen in de stad, allemaal door het dolle heen. Toevallig had ik een mouwloos T-shirt aan omdat het nogal warm was, ik werd achtervolgd door een gigantische vent, die alleen een sok om zijn kruis droeg. "Hij joelde onafgebroken 'Captain Kirk 'Captain Kirk!' naar me. Het was een vreemd welkom. Ik geloof dat ik binnen 12 minuten terug in mijn hotel was!'

DIRKJAN

Door: *Mark Retera*

Overig nieuws:

De spaceshuttle **Enterprise** is op een ponton New York binnengevaren. Het ruimteveer, dat op 27 april op de rug van een Boeing 747 arriveerde op de luchthaven JFK, wordt daarmee naar zijn nieuwe bestemming gebracht: het Intrepid-museum. De Enterprise is nooit in de ruimte geweest, maar was een prototype waarmee in de jaren 70 experimenten op aarde werden gedaan, onder meer om de aerodynamica te testen. Hij stond jarenlang in het Smithsonian Lucht- en Ruimtevaartmuseum in Washington, maar daar maakt de Enterprise plaats voor de veel gebruikte shuttle Discovery. De eerste space shuttle werd vernoemd naar het beroemde sterrenschip Enterprise uit de Star Trek tv-serie. Het ruimteveer werd naar New York gevlogen op de rug van een speciale Boeing 747. Het vliegtuig maakte ook nog een ereronde boven de stad. Omdat het vliegtuig niet bij het museum kon komen, en het vliegdekschip Intrepid in de haven van New York lag, werd besloten het laatste deel van de reis over het water af te leggen. Daarbij voer de Enterprise langs verschillende beroemde bezienswaardigheden van New York, zoals het Vrijheidsbeeld en de Brooklyn Bridge. Langs de oevers stonden veel mensen om de Enterprise voorbij te zien komen. De Enterprise zal aan boord gehesen worden van de Intrepid. Als je een kijkje wil gaan nemen, vanaf half juli is het ruimtevaartuig te bezichtigen voor het publiek.

The Galileo Shuttlecraft die werd gebruikt in diverse Star trek afleveringen is verkocht op een veiling. De bieding begon bij 20.000 dollar. Uiteindelijk werd The Galileo Shuttlecraft verkocht voor 70.150 dollar. The Galileo Shuttlecraft werd gekocht door een groep

genaamd The Galileo Restoration. Zij zijn van plan om The Galileo Shuttlecraft volledig te restaureren. The Galileo Shuttlecraft was gedurende 20 jaar in Ohio opgeslagen, en verkeerd in een slechte staat. Het restauratieteam dat bestaat uit Alec Peters, Doug Drexler en Adam Schneider. Adam Schneider maakte de aankoop bekend op TrekBBS. Adam Schneider zei over de aankoop, we zijn erg blij dat we de kans krijgen om The Galileo Shuttlecraft te restaureren. Het zal veel werk zijn, maar uiteindelijk zullen we apetrots op het resultaat zijn.

Een Amerikaanse ingenieur stelt dat het haalbaar is om binnen twintig jaar een op het USS Enterprise gelijkend ruimteschip te bouwen. Het ruimtevaartschip zou aangedreven door een ionenmotor binnen drie maanden naar Mars kunnen vliegen. Op de website Build The Enterprise worden de futuristische voorstellen voor de bouw van een nieuw Amerikaans ruimteschip tot in detail uit de doeken gedaan.

Volgens de initiatiefnemer, een Amerikaanse ingenieur die zich **BTE Dan** noemt, dient het ruimteschip in de ruimte gebouwd te worden en zou het dezelfde afmetingen moeten krijgen als de USS Enterprise, het fictieve ruimteschip Star Trek. Het voorgestelde ontwerp zou volgens BTE Dan diverse functies weten te combineren – een ruimteschip, een ruimtestation en een space port – en met bestaande technologie gebouwd kunnen worden. Zo zou een ionenmotor, die al in satellieten wordt toegepast, het schip moeten voortstuwen, waarbij een 1,5GW nucleaire reactor de aandrijving zou verzorgen. Drie extra reactoren zouden de elektriciteitsvoorziening voor hun rekening nemen. Om de zwaartekracht op aarde te simuleren, moeten twee ronddraaiende schijven met een diameter van 500 meter een zwaartekracht van 1g voor de passagiers creëren. Het ruimteschip zou tot duizend personen kunnen herbergen. Daarnaast zou het ruimtevaartuig voorzien zijn van een 100MW laser. Deze zou ingezet kunnen worden voor onderzoektoepassingen, bijvoorbeeld om de ijslaag van de rond Jupiter cirkelende maan Europa te laten smelten. Volgens de plannen zou het ruimteschip binnen drie dagen een reis naar de maan kunnen afleggen. Een trip naar Mars zou negentig dagen duren. Ook verdere reizen binnen het zonnestelsel zouden haalbaar zijn. Het ruimteschip kan onder andere gebruikt worden om op planeten op grote schaal robots uit te zetten die op onderzoek uitgaan, terwijl er ook landingsvaartuigen meegenomen worden om astronauten te vervoeren. De opsteller van het plan om een eerste generatie USS Enterprise te bouwen, wil naar eigen zeggen met de voorstellen de Amerikaanse ruimtevaartambities opschroeven. De bouw van het schip zou naar schatting 20 jaar gaan duren. De daaropvolgende decennia zouden nieuwe schepen gebouwd kunnen worden die op hun beurt van nieuwe technologie voorzien zijn om zo het bereik verder te vergroten.

The Enterprise car.

To bodly drive, where no-one has driven before...

Found on the Internet

Fedon 2012

Door: *Joyce Geurts,*
Foto's: *Bob Driessen en Patricia Caminada*

Op Hemelvaartsdag startte alweer de 21e editie van Europa's grootste Star Trek en science fiction conventie, Fedcon. Dit jaar wederom in Düsseldorf, op het vliegveldterrein maar liefst. Het conventiehotel, het Maritim, heeft zelfs een overdekte verbinding met de aankomst- en vertrekhallen. Een ideale locatie zou je denken... En behoorlijk ideaal is het ook wel, met vele winkels en eetgelegenheden bij de hand, in tegenstelling tot in Bonn. Alleen parkeren is er wel erg duur, met prijzen rond de 30 euro per dag. Maar... neem je een hotel in de buurt met een shuttlebus naar het vliegveld, dan kun je dat weer mooi omzeilen.

Enfin, genoeg geleuter over de locatie, nu naar de conventie zelf.Sinds vorig jaar beslaat de conventie maar liefst 4 dagen. Heel handig dus dat er op een feestdag begonnen wordt, dat scheelt weer in het aantal vrije dagen dat je moet opnemen. En doordat er meerdere dagen ter beschikking staan, kan de planning van de panels wat uitgespreid worden, zodat je niet tot heel laat 's avonds nog in de zaal zit te luisteren, maar een beetje tijdig naar je eigen hotel terugkunt, of als je nog puf hebt, het feest wat eerder kan beginnen. Over feest gesproken: daarvan konden velen in hun hotelkamers nog tot in de kleine uurtjes meegenieten, of ze wilden of niet. Dus nog een voordeel van niet verblijven in het conventiehotel... naast de prijs, want het Maritim is allesbehalve goedkoop...

Ik had mezelf dit jaar getrakteerd op een 'gouden kaart' (vroeger VIP genoemd), waarmee je niet alleen op de voorste rijen mocht zitten in de beste blokken in de zaal, maar waar ook van alle acteurs een handtekening inbegrepen zat, inclusief die van William Shatner en Richard Dean Anderson (RDA), de beide grootste gasten van de conventie. Die van RDA was wel bijzonder: hij was in feite voor gesigneerd, maar RDA personaliseerde ze dan nog wel. Maar ja, zijn handtekening bestaat ook uit zijn volledige naam, dus ik kan me zo voorstellen dat dit wel tijdwinst gaf, naast een gereduceerd tarief (als je los een ticket voor de handtekening wilde kopen, dan was je 70 euro kwijt voor een voor gesigneerde foto en maar liefst 120 voor een persoonlijke handtekening (op een eigen object). Dit was meteen wel ook de enige foto die inbegrepen zat, voor de overige acteurs moest je wel nog foto's (of een ander object) hebben of kopen om een handtekening op te laten zetten, dus helemaal zonder extra kosten ging het niet (tenzij je ze allemaal het programmaboekje liet tekenen).

De genoemde foto van RDA moest je zelfs al op de donderdag meteen ophalen, en dat terwijl ik er op gerekend had om pas op vrijdag mijn foto's te kopen en op zaterdag te gaan laten signeren. Ergo: ik had mijn foto-map nog niet bij me... enfin... improviseren dan maar en hem voorzichtig tussen de flyers etc stoppen die in mijn conventietas zaten. Conventietas?

Ja, zoals elk jaar, was er dit jaar ook weer een conventietas, maar dit jaar geen stoffen tasje zoals andere jaren, maar een 'big shopper' (ken je de stevige tassen van AH en andere supermarkten die je kunt kopen bij de kassa? Zo eentje dus). Ofwel: niet handig om de hele dag mee te slepen tijdens de conventie, maar wel heel handig voor de gekochte merchandise.

Maar ik was gebleven bij de handtekening van RDA; zo ongeveer een half uur – drie kwartier voordat de sessie zou gaan beginnen, ging ik eens kijken waar het was. Bleek dat er al heel wat mensen zich aan het verzamelen waren en al een rij gevormd hadden.

Tja... dan ga je er ook maar vast instaan, want anders moet je wel erg ver achteraan aansluiten... Gelukkig ging het ook wel vrij snel, nadat de handtekening sessie eenmaal van start nam. Al nam RDA ook wel tijd om een paar woordjes te wisselen met veel mensen. Aardig van hem, maar dat was sowieso wel mijn indruk van hem, al kon ie af en toe met zeer onverwachte uitspraken uit de hoek komen, waardoor de vragensteller wel eens van zijn/haar apropos kon raken, tot grote hilariteit van iedereen. Maar nu wel weer genoeg hierover. Dit was de eerste en laatste rij van die eerste conventiedag, de rest van de dag bestond gewoon uit relaxen, rondkijken wat er allemaal overal was en enkele panels (zie elders) bijwonen.

Ook op de vrijdag kon ik lekker de rijen vermijden, alleen op zaterdag waren er nog een paar over: de 'grote handtekeningensessie' en die van William Shatner. Als gouden ticket-houders mocht je als eersten de zaal in voor die handtekeningen, en ook hier begon de rij zich al heel vroeg te vormen. Maar nu had ik het beter bekeken: ik was lekker in een comfortabele stoel gaan zitten met een boek en ging gewoon aansluiten op het moment dat de rij zich begon te vormen. Omdat ik een leuk boek bij me had en er nog weinig anders te doen was voordat de handtekeningsessie begon, was ik daar al vroeg gaan zitten. Even heerlijk relaxen... ook al zag ik wel dat ook die dag de rij zich al vroeg begon te vormen. Maar ja, zolang er nog niets van start ging, vond ik het niet zinvol om uit mijn lekkere stoel te komen.

En dus bleef ik gewoon zitten lezen totdat de boel begon te lopen. Maar wat schetste mijn verbazing? Naast die rij, begon zich nog een rij te vormen zo rond 12.30 's middags; een rij voor de handtekeningsessie van William Shatner, die om 14 uur zou beginnen!?!?!? Een rij die uiteindelijk ook helemaal over de brug naar de luchthaven liep, tot in de hal daar... Ben ik blij dat ik daar niet in hoefde te staan, met dank aan mijn luxe-ticket. Wij mochten na de handtekeningsessie in de grote zaal namelijk ook als eersten bij William Shatner naar binnen. Gelukkig voor al die wachtenden ging het wel snel, nadat het eenmaal van start gegaan was. Nadeel daarvan was wel dat het een soort 'lopende band'-werk was. Shatner keek bijna niet op (zo om de 4-5 mensen tilde hij zijn hoofd 's even op), maar ging continu door met zetten van zijn handtekening. Dus een praatje maken, of zelfs maar even contact maken, zat er niet in.

De rest van de dag bestond weer uit bijkletsen met vrienden, rondkijken, de kostuumwedstrijd bijwonen, waarin weer een aantal bijzondere en kunstig gemaakte kostuums en acts te bewonderen waren, en natuurlijk weer een aantal panels.

De laatste dag zijn we begonnen met een uitgebreide brunch bij Starbucks en daarna maar weer 's naar de conventie. Een dag van afscheid nemen van iedereen, inclusief de sterren met hun laatste panels en de sluitingsceremonie. Het zit er weer op voor een jaartje, volgend jaar met Hemelvaart gaat het hele 'feest' opnieuw van start.

De panels:

Joyce Geurts

Zoals elk jaar bij Fedcon waren er weer panels voor alle gasten ingepland, van acteurs tot wat mensen achter de schermen, zelfs tot wetenschappers aan toe. In deze panels werd meestal de vraag- en antwoordconstructie aangehouden, wat wil zeggen dat er in de zaal een aantal microfoons waren opgesteld, waarmee de bezoekers hun vragen konden stellen. Ook was het mogelijk dat de gast op het podium zelf een verhaal vertelde, en in het geval van de wetenschappers was dit een eigen lezing. Zo heb ik een verhaal bijgewoond over de ontwikkelingen in de arts-patiënt relaties verlopend over de tijd, waarbij de dokters uit Star Trek gebruikt werden ter illustratie van de tijdbeelden. Heel interessant, maar helaas niet na te vertellen. Al heb ik voor mezelf wel de conclusie kunnen trekken dat ik toch liever 'an old country-doctor' ben dan een zakelijke dokter die de patiënten puur als cliënten ziet...

Natuurlijk werden de panels ook weer aan elkaar gepraat. Net als vorig jaar weer door Garrett Wang (Harry Kim – Voyager), dit was blijkbaar voor de organisatie heel goed bevallen. En ik moet zeggen: hij wist het leuk voor elkaar te krijgen. Wat waarschijnlijk niet iedereen weet is dat Garrett een eigen bedrijf heeft dat bedrukte T-shirts maakt, met allerlei leuke teksten. Voor die teksten had ie vorig jaar al inspiratie opgedaan tijdens Fedcon (hij vond de woorden Umlaut en Fluchtwege geweldige woorden en had daar iets leuks van gemaakt), dit jaar had hij er nog iets bij verzonnen, namelijk Klin-Off, wat hij bedacht in de openingsceremonie toen hij over de Klingons sprak, en mee bleef strooien tijdens de con. En hij had ook nog een nieuwe regel bedacht: "es ist verboten zu futzen im Fahrstuhl', ofwel 'do not fart in the elevator'. Dit was hem blijkbaar een paar keer teveel overkomen...

Bij de overige gasten was het wisselend meer en minder interessant om een panel bij te wonen, afhankelijk van de film(s) en serie(s) waarin zij gespeeld hadden. Ook al was het soms ook leuk om gewoon naar de gast te gaan kijken, gewoon omdat het 'oog ook wat wilde'.

Van sommigen had je de indruk dat ze zichzelf wel waren en dat je ze ook een beetje beter leerde kennen, maar van sommigen kreeg je heel sterk de indruk dat ze een soort show aan het opvoeren waren, wel entertainend, maar denk niet dat je na zo'n panel weet hoe de persoon is.

Een voorbeeld van iemand die de zaal enorm wist te entertainen met zijn 'enfant terrible'- houding was Jonathan Frakes (Riker – TNG). Hij liep bijvoorbeeld gewoon de zaal in, en ging daar naast iemand (meestal een aantrekkelijk ogende vrouw) zitten, met een arm aan haar schouder en zei dan dat zijn moeder uit Duitsland kwam (en vanaf de tweede keer 'wist je dat mijn moeder uit Duitsland komt?'), tot grote hilariteit van velen, maar soms tot verlegenheid van degene waar ie naast ging zitten (en daar had hij volgens mij dan weer lol om). En zijn security en de cameraman van de con maar achter hem aanlopen... Maar had ik nu het idee dat we de echte Jonathan daar gezien hadden? Nee, alleen maar de Jonathan zoals deze zich wilde laten zien aan het publiek. Het leek wel wat op een 'one man show',

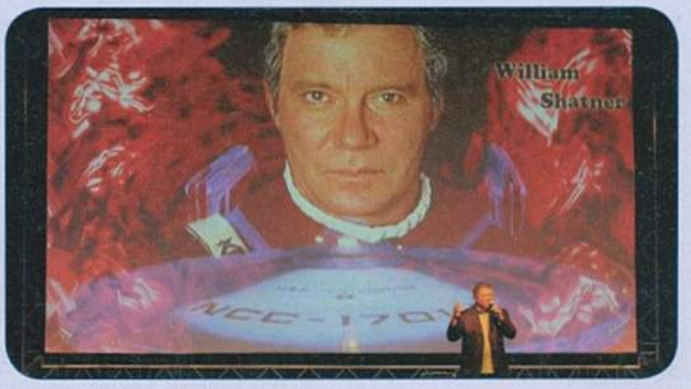

hoewel hij ook wel vragen beantwoordde, met vaak erg interessante verhalen, die soms ook nog (deels) waarheid waren ;), zoals bijvoorbeeld het verhaal over Marina Sirti's hondje Skilagi. Marina kwam een keer de trailer binnen en het arme beestje was toen helemaal nat. Frakes en Michael Dorn hebben hem toen in de magnetron gezet... Volgens Frakes hadden ze deze ook aangezet en hij wist heel boeiend te demonstreren hoe het hondje toen ronddraaide... Ditzelfde verhaal hebben we al enkele keren eerder gehoord van Michael en Marina en er was toen geen sprake van ook daadwerkelijk aanzetten van de magnetron. Maar de manier waarop Frakes het bracht was het bekijken waard.

Een ander die de zaal wist te entertainen, maar dan op een ander manier was (Rhys – Torchwood); deze liet zich door enkele bezoekers 'omkopen' om liedjes te zingen (in het Welch). Klonk niet onaardig trouwens.

Richard Dean Anderson kwam helemaal als zichzelf over op het podium, net als zijn personage Jack O'Neill af en toe een beetje als een 'stout jongetje', met zijn twinkeloogjes en de manier waarop hij soms onverwacht uit de hoek kon komen.

William Shatner wist ook de bezoekers, in twee zalen maar liefst, want zijn panel werd simultaan in de andere grote zaal uitgezonden vanwege het aantal belangstellenden, uitstekend te vermaken. Hij was zelfs zo aardig om in de zaal waarin hij eigenlijk alleen maar op het scherm te zien zijn geweest toch even binnen te lopen en de daar aanwezigen even toe te spreken. In zijn tweede panel werd hij zelfs heel filosofisch, en ving je volgens mij wel een glimp op van de man achter de acteur.

Mieneke Boots

Fedcon 21

Dag 1: Op donderdag 17 mei zijn we rustig aan naar Düsseldorf gereden. We reden vanuit Heerlen. Mijn ouders wonen daar, en Heerlen ligt een stuk dichterbij Düsseldorf dan Hoogkarspel!

We gingen voor het eerst in een paar jaar weer samen naar Fedcon, en de zondag was onze derde trouwdag. Na een verkenningsrondje ging ik nog snel iets uit de auto pakken. Ik werd aangesproken door een dame van SyFy, die met een enquête bezig was, die ik toch vooral moest invullen! Ik gaf nog aan dat ik een buitenlands telefoonnummer heb, en dat bellen dan niet zo handig is, maar toch moest ik vooral het formulier invullen. Nou, goed dan, invullen maar. Als dank kreeg ik een zakje gummi-snoepjes, een doosje pepermuntjes en een flyer over de Duitse Syfy. De pepermuntjes waren erg lekker!

Ik hielp Pieter Soet met zijn stand van Sorry No Subtitles (een graag geziene standhouder ook op de TFD dagen), en tegelijkertijd Etienne Toys, de buurman van Pieter. Voor beiden heb ik al regelmatig op beurzen gestaan, en zo samen is het wel zo gezellig.

We stonden geparkeerd op de dealerparkeerplaats. We gingen een formuliertje vragen om in de voorruit te leggen, zodat we zeker wisten dat we daar mochten staan. De dame bij de receptie kwam met het verhaal dat die parkeerplaats niet voor dealers was, en dat iedereen die er stond het risico liep weggesleept te worden... Hmm, dat lijkt me niet, want de dealers staan altijd op die plekken. Maar ja, ze zal wel een andere plek bedoelen. We hadden wel een briefje met telefoonnummer neergelegd, dan wist men ons in elk geval te bereiken.

Maarten ging een paar uur later iets uit de auto halen (ja, we vergeten altijd van alles) en belde me op: "Er staan hier mensen van de brandweer, ze willen toch auto's gaan verwijderen." Etienne en Pieter spoedden zich naar de parkeerplaats, waar bleek dat er vooral erg onhandig geparkeerd was. Met wat heen en weer schuiven stond iedereen wel weer op zijn plek, en met behulp van de brandweer werd Maarten in het laatste kleine hoekje gedirigeerd.

Na sluiting van de dealerroom gingen we met enkele dealers eten. De opening hebben we al zo vaak gezien, dat loopt wel los. Bij aankomst in het restaurant (in het hotel) werd een van de dealers gebeld. Of ik zo snel mogelijk naar de hoofdzaal wilde komen, want ik had een Meet en Greet gewonen met WILLIAM SHATNER! Ik heb acuut mijn tas op de grond gegooid, Maarten mijn pinpas gegeven zodat hij in elk geval kon gaan eten, en ben naar de zaal gerend. Er werd mij gevraagd "even" te wachten, want de aankondiging was al geweest, en ze wisten niet zo goed of ik dan nog op het podium moest. Na enkele minuten bleek dat dat wachten eigenlijk de hele verdere opening ging duren. Ik ben toch maar gaan eten, maar had wel al uitgezocht dat ik me de volgende dag bij de Syfy stand moest melden.

Inmiddels waren we verhuisd naar Roermond, dat ligt nog dichterbij Düsseldorf. Slaaptijd is er meestal maar weinig in dit soort weekenden, dus die moet je altijd maximaliseren.

Dag 2: Met de auto van mijn moeder (omdat wijzelf geen achterbank hebben en Chantal de Jong, bekend als bazin van Borgteddy, meereed) reden we weer richting Maritim. Er was plek genoeg op de dealerparkeerplaats, dus stonden we op bijna dezelfde plek als de dag ervoor. In de dealerroom was het gezellig druk, maar de meeste mensen gebruiken de eerste dagen vooral om te kijken. Toch werd er genoeg omgezet, we hadden niet te klagen. Hoewel Pieter dat altijd toch wel doet.

Een van de andere dealers zijn "Canvas Warriors". Zij maken sierraden van plexiglas en custom- beschilderde sneakers. Ik heb hen al op eerdere beurzen gezien, en iedere keer heb ik staan kwijlen bij de prachtige exemplaren die ze meehebben. Ik besloot toch eens navraag te doen naar de prijzen. Ik heb uiteindelijk ook een bestelling gedaan: kniehoge sneakers met de Avengers erop (Thor, Captain America, Hulk, Iron Man, Black Widow en Hawkeye). De duurste schoenen die ik ooit heb gekocht, inclusief mijn trouwschoenen! Maar ze worden wel echt supermooi. Als ze klaar zijn zal ik een foto opsturen naar het blad, dan kunnen jullie meegenieten... Ik heb gelukkig ook de gelegenheid gehad om een aantal panels mee te maken. En ik moest me melden bij de Syfy stand voor de Meet en Greet. 's Middags was ik al langsgelopen, maar ik hoefde er pas rond 17.00 te zijn. Helaas was de aankomst van The Shat en zijn vrouw een dag uitgesteld, en de Meet en Greet dus ook. Een dagje extra voorpret dus!

We aten bij een Italiaan, waar we werden bediend door een Spanjaard, die Engels sprak met een Duits accent... Het eten was erg lekker, vooral de Tiramisu! Daarvan hadden we nog wel een portie opgekund, wat de bediening blijkbaar ook dacht, want ze hadden er eentje teveel afgerekend. Dit werd snel hersteld, met duizendmaal excuses, en een ruzietje in de keuken, waarna we moe maar voldaan huiswaarts keerden.

Dag 3: Zaterdag en zondag zijn de dagen van de handtekeningensessies. Voor handelaren betekent dat dat het aan de ene kant best rustig is, want iedereen staat in de rij, maar aan de andere kant lopen de mensen die nog niet aan de beurt zijn de hele tijd door de dealerroom te drentelen. En de mensen die al handtekeningen gehaald hebben weten ondertussen of ze nog geld over hebben voor dat leuke shirt of die mok. 's Middags konden we gelukkig wel even weg, en zijn we in het vliegveld gaan lunchen. Na enig overleg kwamen we erop uit dat we eten hebben gehaald op verschillende plekken, maar daarna samen ergens zijn gaan zitten. Er zit natuurlijk van alles op het vliegveld, vooral de Starbucks en McDonalds worden een weekend lang bezocht door allerlei Starfleet personeel en mensen met SF-T-shirts aan...

Ik werd gebeld door Syfy. De Meet en Greet was nu op zaterdagavond om 18.00. Dat was direct na de Q&A van dhr Shatner, daar kon ik dus niet heen. Wel jammer, maar ja, je moet er wat voor over hebben. Om 17.15 stond ik al klaar. Maarten ging mee wachten, dan stond ik ten minste niet alleen. We zouden om 17.30 opgehaald worden, maar alles liep enorm uit.

Dus wachtten we vrolijk verder. Om 17.50 gingen we naar boven, zodat we in de VIP ruimte konden wachten. Maarten mocht mee de lift in, maar moest eigenlijk daarna weer naar beneden. Aangekomen op de 7e verdieping echter werd er gezegd "ja, loop nou maar mee". Mazzelaar.

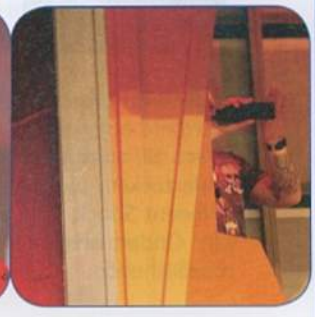

Bij de aankomst van William Shatner in de VIP room vielen mij twee dingen op:

** hij ziet er echt niet uit als een man van 81*

** hij zag er wel uit als een man met een enorme jetlag*

Hij gaf zelf al aan dat het een enorm drukke dag was, maar begon met een vriendelijk rondje vragen wat iedereen voor werk deed. Bij ieders verhaal had hij wel een bijpassende anekdote, zodat we echt het gevoel hadden dat hij ons aandacht gaf in plaats van alleen een "hallo, leuk dat jullie er zijn". Na het rondje merkten we al dat hij erg moe was, en we gingen verder met een rondje foto's. We werden vriendelijk verzocht voor een SyFy scherm te gaan staan, zodat in elk geval duidelijk was waar de prijs mee was gewonnen. Terecht natuurlijk, als sponsor wil je je wel laten zien. We besloten met een rondje handtekeningen. In tegenstelling tot de andere winnaars had ik GEEN Star Trek foto mee, maar een van Boston Legal, en Maarten had nog een foto van Over The Hedge. Al met al was het een supergeslaagde prijs.

We aten nogmaals in het restaurant in het hotel. Een prima buffet, en er zaten wel meer mensen die we kennen, dus werd het een gezellig samenzijn.

Dag 4: De sluitingsdag. Ook de dag waarop de handelaren zelf de handtekeningensessie kunnen meemaken. Niet alleen liepen we onze eigen collectie aan te vullen, we hadden ook verzoekjes van anderen meegekregen, waardoor de administratie altijd een hele klus wordt. Gelukkig konden we met ons drieën het werk verdelen, en hebben we alles volgens plan kunnen afhandelen.

Tijdens de handtekeningensessie is er meestal ook wel tijd voor een praatje, waarbij ik met Erick Avari een heel gesprek begon over Crowdfunding. Hij is zelf groot voorstander van werken zonder beïnvloeding door de grote filmstudio's, en ik gaf aan dat er dan wel alternatieven zijn door je project te laten sponsoren door het publiek zelf. Het grote voorbeeld hiervan is Iron Sky, een film die dankzij bijdragen van het publiek het afgelopen jaar op meerdere filmfestivals succesvol is geweest. Inmiddels zet de conversatie zich voort via Facebook. Tijdens de sluitingsceremonie is voor ons het ideale moment om de stand af te breken. De bezoekers zijn dan allemaal in de grote zaal, en wij kunnen rustig inpakken. Op het laatste nippertje werden er toch nog spullen verkocht, dat scheelt weer inpakwerk. Zo reden we dus rustig terug naar Roermond, waar we op onze trouwdag genoten van een gezellig diner op ons logeeradres.

Voorgelezen

Door *Paul Ploeg*

Titel: Star Trek – The Children of Kings
Auteur: David Stern
ISBN: 978-1-4391-5899-9

Over de periode in het Star Trek universum tussen kapitein Archer uit de 22e eeuw en kapitein Kirk uit de 23e eeuw worden relatief gezien niet veel verhalen geschreven, dit terwijl er toch zoveel over te schrijven valt. Een goed voorbeeld hiervan is dit boek.

De hoofdrol in dit verhaal is weggelegd voor de bemanning van de USS Enterprise onder leiding van kapitein Pike, de voorganger van Kirk. Wanneer de Enterprise een noodsignaal ontvangt van Starbase 18 reageert zij direct. Bij aankomst blijkt de basis vernietigd te zijn. Na diverse onderzoeken, inclusief een niet geautoriseerde naspeuring door luitenant Spock, lijkt alles erop dat de Klingons verantwoordelijk zijn. Ondertussen heeft een ander volk in de regio zo zijn eigen moeilijkheden.

De Orions staan bekend om hun criminele praktijken in de regio, en profiteren van de onrust in de regio tussen de twee belangrijkste machtsblokken de Federatie en de Klingons. Maar ook de Orions hebben problemen. Om achter het mysterie van de vernietiging van Starbase 18 te komen lijkt kapitein Pike te moeten samenwerken met de Orions wat in het belang is van beide partijen, alleen lijkt niets zoals het werkelijk is.

Dit boek bevat alle ingrediënten bevat die een goed verhaal moet hebben. Alle karakters in het verhaal krijgen een gelijke hoeveelheid aandacht. Het wordt daardoor een stuk leuker doordat niet meer de aandacht op een paar personen is gericht en de rest als figuranten fungeren. Vooral de verhaallijn rond dokter Boyce is boeiend geschreven door de relatie die hij heeft met Starbase 18 en de achtergronden daarbij. Vlak daarbij niet uit dat je in dit boek ook weer wat meer te weten komt over de Orions en hun relatie tot het Orion syndicaat. Deze pocket is Classic Star Trek en een echte aanrader .

EMERGENCY MAIL HOLOGRAM

Beste lezers,
U heeft in het stukje van de voorzitter en in het redactioneel al een en ander kunnen lezen ten aanzien van de spellendag die een voor het bestuur en de vrijwilligers van uw vereniging een zeer teleurstellende opkomst heeft.

Ook Marc Ghijsels heeft hier een mening over die hij met u wil delen, maar ondanks dat hij bestuurs- en redactielid is, heeft hij mij verzocht u allen op het hart te drukken dat hij deze reactie PUUR OP PERSOONLIJKE TITEL stuurt en dat deze losstaat van zijn vrijwilligersschap en functies.
Dus bij dezen...

Als fanclub proberen we het onze leden zo goed mogelijk naar de zin te maken. Daar staat een heel team van vrijwilligers achter die enthousiast elke keer meewerken aan allerlei projecten. Dat varieert van aanwezig zijn op een beurs of evenement, het maken van een prachtige website, zetelen in het bestuur zodat alles op rolletjes loopt, het maken van een geweldig magazine, en zelfs tot het inpakken ervan zodat het netjes bij iedereen op tijd in de bus ligt. En zo zijn er nog talloze dingen te noemen die allemaal door de vrijwilligers gedaan worden. Zo worden ook fanclub dagen volledig door een groep enthousiaste en trouwe vrijwilligers verzorgd. Uiteraard weten we als geen ander dat momenteel Star Trek niet meer de aandacht trekt die het een aantal jaren geleden trok. En weten ook dat veel mensen andere hobby's hebben en andere interesses die regelmatig veranderen. En uiteraard helpt het ook niet mee dat tegenwoordig de meesten onder ons af en toe de portemonnee in de gaten dienen te houden. Het is zo dat al een aantal jaar het bezoekers aantal staag terugloopt . Voornamelijk door al de redenen die ik hier opgesomd heb.

Eerder hadden we aan de leden gevraagd om aan te geven waarom steeds minder bezoekers naar onze bijeenkomsten komen. Daar kwamen een aantal dingen uit; altijd dezelfde handelaren, acteurs uitnodigen, meer verspreid door het land heen, beter bereikbaar. Aan al deze punten zijn we gaan werken. En we hebben een breder en gevarieerder aantal handelaren proberen aan te trekken, we zijn minder conventies gaan organiseren maar wel veel meer gaan letten op verspreiding (Groningen, Zwolle, Hoorn, Eindhoven, noem maar op). Met het kiezen van lokaties word altijd gelet op bereikbaarheid (ja, het kan gebeuren dat er wel eens plots een weg opgebroken wordt (zoals afgelopen spellendag in Eindhoven) maar daar kunnen we uiteraard weinig aan doen. Maar dat neemt niet weg dat al onze uitgekozen locaties goed bereikbaar zijn zowel met openbaar vervoer als met eigen vervoer. In ons enthousiasme hebben we steeds geprobeerd om onze bijeenkomsten leuker te maken. We hebben zelfs, ondanks onze krappe financiële mogelijkheden, acteurs uitgenodigd , denk maar aan Tim Russ (Tuvok uit Voyager), en onlangs een uniek event met niemand minder als Walter Koenig (Chekov uit TOS). Desondanks liep (en loopt) het bezoekers aantal nog steeds terug. Dit jaar hadden we het idee aangereikt gekregen om de kleinschaligheid terug te brengen, de gezellige bijeenkomsten van fans onderling, geen handelaren geen poespas , gewoon een gezellige bijeenkomst zoals in het begin van de TFD. Ook dit bleek een maat voor niks, resultaat: een zeer teleurstellende opkomst van maar liefst 6 ja echt waar 6 bezoekers!!! Ondanks aankondigingen per mail, aankondigingen op de website en zelfs een persoonlijk kaartje bij alle leden in de bus met de uitnodiging. Er waren meer vrijwilligers dan bezoekers. Iedereen binnen de vrijwilligers groep begint zich nu toch af te vragen "wat doen we verkeerd"? Uiteraard komt de vraag of het überhaupt nog wel zin heeft om fanclubdagen of conventies of bijeenkomsten te organiseren. Heeft het nog nut? Is er nog animo voor? Blijkens de cijfers niet. 14 Oktober komt er weer een echte fanclubdag met handelaren gast fanclubs en dergelijke. Weer zullen alle vrijwilligers er hun schouders onder zetten om er een hele leuke dag van te maken. We houden we ons hart vast wat het resultaat zal zijn. Want waar doen we het tenslotte voor? Zoveel mogelijk mensen het naar hun zin maken. Zoveel mogelijk bezoekers ontvangen en er een leuke dag van maken. Een leuke dag als fans van Star Trek onderling. Mocht het blijken dat desondanks al onze inzet, al ons enthousiasme en vastberadenheid, weer een fanclubdag georganiseerd wordt voor twee man en een paardenkop, dan vrees ik dat de stekker eruit getrokken wordt, dan heeft het echt geen zin meer om nog iets te organiseren waar blijkbaar niemand interesse voor heeft. Persoonlijk zou ik dat verschrikkelijk jammer vinden. Dit soort dagen waren toch altijd heel leuk, niet alleen al perfect om weer nieuwe mensen te ontmoeten. Maar ook om oude vrienden weer te zien. Bij te kletsen onder het shoppen naar leuke spulletjes of tijdens één of ander spel. Waar is de gezelligheid? Waar is de zo befaamde Nederlandse vereniginszin? We worden steeds individueler, steeds meer op onszelf. We gaan liever naar Duitsland of Engeland en Amerika. Met groots opgezette onpersoonlijke conventies met tientallen gasten en tientallen handelaren. Tja, helaas kunnen we dat hier niet. Met de middelen die we hebben gaat het niet lukken om zoiets op te zetten. Trouwens dat is al geprobeerd, denk maar aan het screenheroes debacle. Een groots opgezette waar uiteindelijk toch veel te weinig mensen naar toe kwamen. En waarom is Utopia uiteindelijk gestopt? Juist,... steeds minder bezoekers!!

Tot zover mijn relaas. Iets wat me echt van het hart moest. Hopelijk komen er bij de volgende bijeenkomst wel wat meer mensen kijken. Al is het alleen maar om het gevoel te krijgen dat we de TFD (en vooral de mensen achter de schermen) een warm hart toe dragen. Hou de website maar goed in de gaten. Daar komen snel meer details.

Marc Ghysels

Aliens In Star Trek

Door: *Peter van Mierlo*

Bajorans

De Bajorans staan ook bekend onder de naam Bajora. Ze komen van de planeet Bajor in het Alpha Kwadrant. Het is een van de oudste en rijkste culturen in het kwadrant, maar in recente geschiedenis hebben ze zeer geleden onder de heerschappij van de Cardassian Unie. Met hun bevrijding van de Cardassians en de ontdekking van het Bajoran wormgat hebben ze weer een belangrijke plaats op het interstellaire podium ingenomen. De Bajorans stellen zich voor door eerst hun achternaam en daarna hun voornaam te noemen. Dus bij Kira Nerys is Nerys haar voornaam en Kira haar achternaam.

Fysiologie

Bajorans lijken qua uiterlijk erg op de mens, maar ze staan op zichzelf door een serie van vier tot zeven inkepingen in de neus. Het Bajoran hart is aan een horizontale as gespiegeld, terwijl dit bij het menselijke hart aan een verticale as is. Een steek in het onderste deel van het hart zorgt voor een onmiddellijke dood. Bajoran vrouwen zijn slechts vijf maanden zwanger. Ze creëren een hecht netwerk van bloedvaten tussen moeder en kind. Gedurende de zwangerschap hebben Bajoran vrouwen vaak last van oncontroleerbare niesbuien.

Geschiedenis: Oud Bajor

De Bajoran beschaving bestaat al zeker een half miljoen jaar, hetgeen verder terug gaat dan dat de mens leerde spreken of gereedschap wist te maken. De oude Bajorans stonden bekend om hun kennis van de wetenschappelijke wiskunde, filosofie en kunstgebieden. De belangrijkste van de eerste beschavingen was de Eerste Republiek, die tussen 25.000 en 20.000 jaar geleden zijn gloriedagen beleefde. Gedurende deze tijd werden geweldige steden gebouwd zoals het adembenemende B'hala. De volgende belangrijke fase was zo'n 10.000 jaar geleden. De eerste 'Tranen van de Profeten' werden boven en nabij Bajor aangetroffen. Deze voorwerpen zorgden voor een directe verbinding met de profeten goden van de Bajorans, genaamd de profeten (zie ook het artikel over goddelijke wezens).

In de 16e eeuw hadden de Bajorans inmiddels sublight ruimtevaart ontdekt en begonnen ze met het verkennen van hun zonnestelsel met een zonnezeilvaartuig. Sommige ontdekkingsreizigers wisten zelfs het Cardassian systeem te bereiken. Bajor stond bekend om haar muziek. Na de bezetting werd het Jalanda Forum bekend als een populair podium. De Bellaclavion is een bekend Bajoraans muziek instrument.

Geschiedenis: Cardassian Bezetting

In de 24e eeuw kwam alle groei stil te staan en werd de planeet zwaar getroffen door de overname van Bajor door Cardassia. De bezetting duurde van 2328 tot 2369. De bezetting van Bajor was een periode waarin de Cardassians de Bajoran thuiswereld leegroofden van alle belangrijke grondstoffen. Ook waren ze verantwoordelijk voor grootschalige dwangarbeid en genocide. De Bezetting zorgde voor de oprichting van het Bajoran Verzet, dat guerrillatechnieken en terreur gebruikte om het Cardassian gezag te ondermijnen. Uiteindelijk wisten ze de terugtrekking van de Cardassians af te dwingen. Vele Bajorans vluchten weg van Bajor naar vele verschillende planeten in de melkweg, maar meestal leefden ze daar in kleine groepen en onder erbarmelijke omstandigheden zoals in een vluchtelingenkamp op Valo II.

Geschiedenis: Onafhankelijk Bajor

Na een periode van 40 jaar verlieten de Cardassians Bajor weer. De Bajorans stelden een onafhankelijke overheid op en de Federatie stuurde hulp om Bajor weer op te bouwen. Het Bajoran leger en de Federatie kregen de gezamenlijke macht over een oud mijnstation, Terok Nor, dat omgedoopt werd tot Deep Space Nine. Bajor wilde zich bij de Federatie voegen in 2373, maar trok hun aanvraag in nadat de Afgezant aangaf dat dit desastreuze gevolgen voor Bajor zou hebben. De twee overheden hielden echter wel hechte banden met elkaar.

Geschiedenis: Dominion oorlog

Vlak voor het begin van de Dominion oorlog tekenden de Bajorans een niet-aanvalsverdrag met de Dominion, zodat ze een neutrale partij konden blijven. Dit behoedde Bajor ervoor om weer in handen te vallen van een andere onderdrukker toen de Dominion DS9 overnam aan het einde van 2373. Bajor voegde zich uiteindelijk toch bij de strijd tegen de Dominion in 2374 nadat geallieerde troepen DS9 terugveroverden. De Bajorans bleven vechten totdat in 2375 het verdrag van Bajor getekend werd. Na de oorlog probeerde Bajor weer een lid van de Federatie te worden.

Overheid

Na de Cardassian terugtrekking van Bajor werd een voorlopige regering opgericht om de planeet en de verschillende kolonies te regeren. De Bajoran politiek is verdeeld over de kamer van ministers, geleid door de eerste minister en de religieuze Vedek assemblee, welke weer geleid wordt door een Kai. Het is mogelijk dat een persoon Eerste minister is en tegelijkertijd de Kai zoals Winn Adami dit bijna lukte in 2371.

Religie en Spiritualiteit

De Bajoran religie is de grootste bindende factor van de planeet. De spirituele leider of de Kai, heeft een grote morele en politieke macht waarbij de eerste minister geadviseerd wordt. De Kai wordt door een raad van Vedeks gekozen. Vedek is de titel van de andere religieuze leiders. Verder zijn er ook nog de Ranjens en de Prylars. De Bajoran religie is gebaseerd op openbaringen van de Profeten. De profeten zijn tijdloze wezens die verblijven in het Bajoran Wormgat welke door de Bajorans de Hemelse Tempel genoemd wordt. Starfleet officier Benjamin Sisko was de eerste die contact maakte met de Profeten; hierom werd hij uitgeroepen tot Afgezant van de Profeten.

Orbs

Een deel van de Bajoran religie bevat het gebruik van Orbs. Deze zijn door de Profeten gestuurd om voor wijsheid en advies te zorgen. Acht van de negen werden tijdens de bezetting door de Cardassians gestolen maar een aantal ervan is inmiddels weer terug in de handen van de Bajorans. Ze wilden de Orbs bestuderen en hun geheim ontrafelen maar dat is echter nooit gelukt.

In totaal zijn er 10 Orbs geweest, maar van slechts vijf is de naam bekendgemaakt in de serie. Dit zijn [nummering is gewoon opsomming, niet de nummering van de Orbs, red.]:

1 Orb van Overdenking
2 Orb van Profetie en verandering
3 Orb van Tijd
4 Orb van Wijsheid
5 Orb van de Afgezant

De Orbs verschijnen als energieveld in de vorm van een zandloper en tarten elke wetenschappelijke onderzoeksmethode. Ze produceren een tijdelijke maar heftige hallucinatie bij de Bajorans die in de directe omgeving van de Orb zijn. Dit lijkt op een manier van communiceren met de Profeten.

Wormgat

De ontdekking van het wormgat bij hun planeet, die naar het Gamma Kwadrant leidde, maakte de locatie van Bajor van strategisch belang, vooral nadat de Dominion een machtige vijand van de Federatie en Bajor werd. Voor de Bajorans is het wormgat de Hemelse Tempel.

Taal:

Het gesproken Bajoran heeft verschillende dialecten en wordt als de officiële taal van Bajor en haar kolonies gebruikt. Over het algemeen is het simpeler dan gesproken Engels, maar de meeste Bajorans worden tweetalig door de naderende toetreding van Bajor tot de Federatie. De geschreven taal bestaat uit vierkante symbolen die samengesteld is uit dikke lijnen. Er is een groot aantal verschillende symbolen die in vier verschillende standen gebruikt worden: normaal, horizontaal gedraaid, verticaal gedraaid en 180 graden gedraaid. Hierdoor komt het aantal uit tussen de 50 en 200 verschillende symbolen in de geschreven taal.

Geboorte

De traditionele Bajoran geboorteceremonie wordt bijgewoond door de familie van de vrouw en een vroedvrouw. Het doel van dit ritueel is om een staat van volledige ontspanning te bereiken door een combinatie van ademhalingsoefeningen en ritmische muziek, waardoor de vrouw een bevalling heeft zonder pijn. De geboorte moet echter binnen een bepaalde tijd plaatsvinden omdat de endorfinen in het lichaam van de vrouw tot giftige niveaus stijgen. Wanneer het kind geboren is, wordt hij of zij begroet met de woorden: 'Ontwaak kind, we wachten op je met liefde en verwelkomen je in deze wereld'.

Begrafenis

De Bajorans begraven hun doden in graven die versierd worden met een boog. De Bajoran begrafenisrituelen kunnen vrij ingewikkeld zijn. De Bajoran dodenzang duurt bijvoorbeeld maar liefst twee uur. De bewaring van het lichaam is echter niet van groot belang omdat ze geloven dat de Pagh van een persoon zich bij de Profeten in de Hemelse Tempel zal voegen waardoor er enkel een leeg omhulsel achterblijft. Om de dood van een geliefde te herdenken steken de Bajorans Duranja lampen aan.

Naar mijn mening is DS9 de beste van de moderne series van Star trek. Dit vooral om zowel de religieuze als de politieke verhaallijnen. Ook worden hier de persoonlijkheden bete uitgediept dan in welk andere serie dan ook. die het commando over de andere Jem'Hadar heeft. Elke andere Jem'Hadar krijgt een nummerrang (Second, Third, Fourth, enz.). Als de First overlijdt neemt de Second zijn plaats in, en schuift de rest van de eenheid een plaatsje op in de hiërarchie.

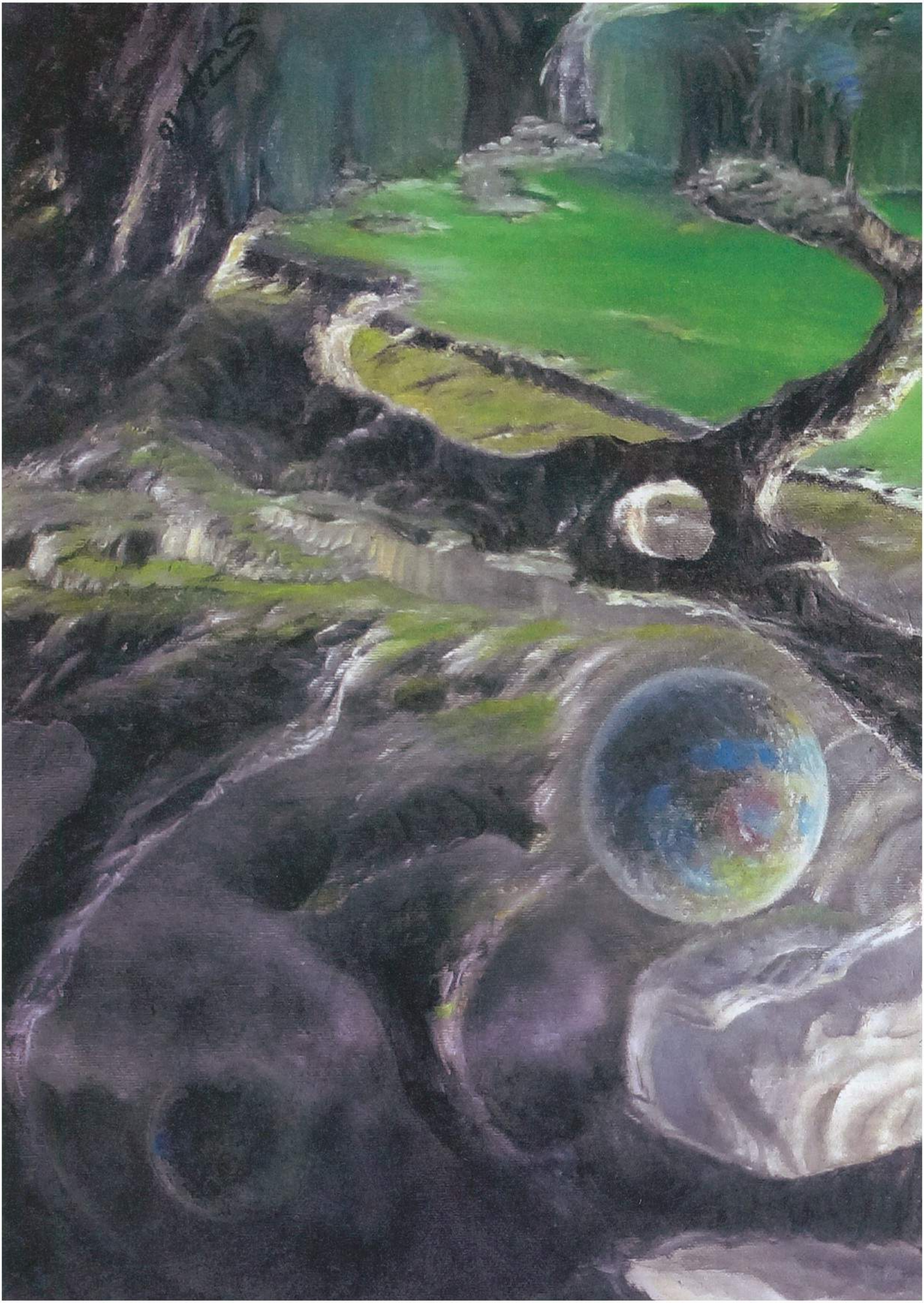

Uit de Doos

Door *Harm Koopman*

Is dit zo langzaamaan niet de langst lopende rubriek in geheel Nederland aan het worden en niet meer alleen in ons nog steeds in eigen beheer uitgegeven The Flying Dutch magazine? Want daar is 'Uit de doos' dat natuurlijk al enige jaren.

Ik moet eerlijk toegeven dat ik niet zo actief met journalistiek bezig ben en met het lezen van allerlei andere magazines, kranten, vakbladen, fanzines en wat voor naam je er dan ook aan mee wil geven. Zeker niet sinds we beschikken over een iPad. In gedrukte vorm ben ik eigenlijk maar twee magazines trouw gebleven, natuurlijk ons eigen The Flying Dutch magazine en goede tweede hoe kan het ook anders is het Amerikaanse Non Sport Update (tradingcard) magazine. Er zullen dus best veel meer lang lopende rubrieken zijn, maar sinds 1996 en nog steeds 'still going strong' doe ik toch een aardige gooi in die richting....

Zelfs de voornaamste bron van mijn informatie – Rittenhouse Archives Ltd – is van recentere datum getuige de tekst op hun website:

"Founded by Steven M. Charendoff in January 1999, Rittenhouse Archives, Ltd. specializes in science fiction, fantasy and comic book trading cards and related collectables.

Het neemt echter niet weg dat ook Rittenhouse Archives Ltd. nog steeds 'still going strong' is en nu maar hopen met zijn allen dat die het nog veel langer volhouden dan 'Uit de doos' natuurlijk.... Afijn, waar was ik ook al weer gebleven op de tijdlijn? ☺

O ja, voor het eerst in tijden weer eens goed nieuws voor de niet TOS fans onder ons, zijn die er eigenlijk wel? Feit is dat als we de 'Legends of...' sets even buiten beschouwing laten het de laatste jaren (ja, jaren) toch vooral TOS sets waren die het levenslicht zagen of op zijn minst sets met iedere keer wel wat TOS er in, denk aan de Quotable Movies, The Women Of en zo verder...

Maar dan wordt het in de tijdlijn 13 juli 2011, juist ja, de dag waarop de op een na grootste Star Trek kapitein ooit ☺ in 'real life' 71 jaar werd en dan vervolgens maar tegen mij roepen dat ik van rollator-trek geniet. Check het even, Walter Koenig is maar vier jaar ouder hoor en volgens mij heeft Shatner met zijn negen jaar meer op zijn minst nog net zoveel energie.

Zo de frustratie is er ook weer uit, geen idee of het een eerbetoon is, maar op de website van Rittenhouse: Star Trek – The Complete TNG (1987 – 1991) Serie 1 Trading Cards uitgegeven op 13 juli 2011!! !

Het zal jullie natuurlijk niet verbazen dat die kale knikker van Picard, dat mag ik gerust zeggen, die van mij is het ook bijna, met grote regelmaat in deze set te zien is. Dat deze complete set in tweeën is gehakt is ook niet zo verwonderlijk. Er is tenslotte veel, zo niet heel veel, materiaal van TNG dat het gewoon niet in één set te proppen is. Alleen deze Serie 1 bestaat voor de completist al uit meer als 270 kaarten dus laten we maar eens snel gaan kijken wat voor 'beauty's' er allemaal in zitten...

De set wordt vooraf gegaan door vier (begint dat langzaam maar zeker niet het basis aantal te worden?) promokaarten. De P1 is er voor algemene distributie, de P2 zit bij het Non Sport Update Magazine, ben natuurlijk niet voor niets nog lid van de papieren uitgave ☺, P3 zit dan bij het album, de zogenaamde 'binder exclusive' en P4 kon je bemachtigen op de Philly Show gehouden in april 2011 in Allentown, PA, USA of na die datum via het internet natuurlijk. Geloof het of niet maar hij staat er binnen een dag!

De basisset is persoonlijk een teleurstelling, het is bekend dat ik geen fan ben van snapshots en daar zijn de 88 kaartjes allemaal van voorzien. De afbeelding op de voorzijde bestaat uit 1 wat grotere met daaronder 2 kleinere foto's en dan valt er ook nog eens een stukje weg aan de bovenzijde voor de tekst 'Star Trek The Next Generation' en aan de onderkant voor de titel van de aflevering waar de afbeeldingen uit komen.

Hoe klop ik de completist geld uit zijn zak? Of toch niet? De basis set kent namelijk een parallel versie waarbij de rand van de basis kaartjes is vervangen door een zilveren foil druk... Geloof het of niet, maar deze kaartjes (uiteraard ook weer 88) zijn toch mooier en leuker om te zien dan de basisset.

Ook wil ik nog even opmerken dat de basis set achterzijden een ware schat aan info bevatten over de aflevering, ook al wordt dat voor een aan beginnende staar lijdende completist steeds lastiger om het goed te lezen. Ik heb een voordeel, ken de meeste teksten uit het hoofd, dat geldt voor 100% voor TOS, maar toch ook wel voor 80% van TNG.

Tenslotte sluiten we de basissets af met twee checklists genummerd met 177 en 178 want als er een Serie 1 is van 88 kaartjes kun je natuurlijk ook een Serie 2 verwachten en 88 + 88 = juist 176. Daarna komen pas de checklists en natuurlijk zijn ook deze checklists er weer in zilver foil druk. Je bent completist of je bent het niet.

Een eerste subset bestaande uit 18 kaartjes draagt de naam Tribute. Heel leuk gedaan, twee afbeeldingen gescheiden met foil zilver rand met het woord Tribute er in met rechtsonder de naam van de acteur of actrice. Echt een leuke toevoeging, de topper? ... Ja, hoe kan het anders... Admiral Leonard McCoy!!!!! ook 13 jaar na zijn overlijden (11 juni 1999) nog steeds mijn favoriete Star Trek acteur.

Een tweede subset draagt de naam Aliens. Ditmaal 13 kaartjes met op ieder kaartje zeg maar drie pog afbeeldingen van iedere keer een ander ras. Het idee is leuk maar de kaartjes zijn de slechtste uit de hele set, meer als dit wil ik er niet over schrijven. Nee, dan de volgende subset, negen kaartjes met als thema de U.S.S. Enterprise 1701-D. Heel leuk gedaan, de afbeelding is gedrukt op een soort van blueprint en ook de achterzijde heeft mooie afbeeldingen, staat wat mij betreft op hetzelfde niveau als de Tribute set.

Daarna volgt opnieuw een buslading handtekeningen met veel bekende namen zoals Armin Shimerman, Brent Spiner, Dwight Schultz, Judson Scott, maar de lijst met minder bekenden is nog veel langer Nikki? Nikki wie.. o tuurlijk, Nikki Cox als Sarjenka in "Pen Pals" of Clyde... Kusatsu... o ja Admiral Nakamura in "The Measure of a Man" en zo zou ik nog wel twee pagina's vol kunnen typen want in de dozen kon je in totaal 49 handtekeningen vinden dus wil ik het hier maar bij laten. Nee, chips ik vergeet iets... OPGELET... ATTENTIE aan alle verzamelaars van alleen Star Trek Quotable tradingcards...

In de lange lijst met handtekeningen vind je twee quotable kaarten verstopt, de eerste is van Gates McFadden "The first tenet of good medicine is... never make the patient any worse" de tweede is van mijn favoriete TNG acteur, LeVar Burton, "I've got an idea..." en daarmee is als we Wil Wheaton (Wesley Crusher) voor het gemak vergeten de gehele TNG (basis)cast ook compleet in quotable handtekeningen verschenen.

Zijn we er dan? Tuurlijk niet... eerst nog aandacht voor een vijftal communicator pin cards (ieder in 1 op de 200 pakjes, wat gelijk een beetje de moeilijkheidsgraad verklapt). Kaartjes zijn mooi, maar ook zo dik (het klapt open als een tweeluik met de verbinding aan de bovenkant) dat ze niet in de bijgeleverde binder passen. Wie zitten er dan in Serie 1 als het maar vijf kaartjes zijn?

CP1 → Captain Jean-Luc Picard
CP3 → Commander William Riker
CP5 → Dr. Beverly Crusher
CP7 → Lt. Worf
CP9 → Ensign Wesley Crusher

Hiermee zijn we wel ongeveer aan het einde van wat de echte 'Uit de doos' of 'out of the box ☺' verzamelaar in deze set kon vinden. Diegene die besloot om een veelvoud van dozen aan de te kopen kreeg nog wat extra's. Afname van een case (12 dozen) leverde een handtekening op van Biff Yeager als Chief Engineer Argyle in "Where no one has gone before".

Afname van 3 cases voegde een 5 bij 7 inch Gene Roddenberry Authentic TNG Business Card Relic Card toe aan je collectie, ging je voor 6 cases dan scoorde je een Patrick Stewart handtekening maar dan als Locutus of Borg....

Daarmee was je compleet, maar toch ook weer niet... ik heb bewust 1 kaartje overgeslagen:

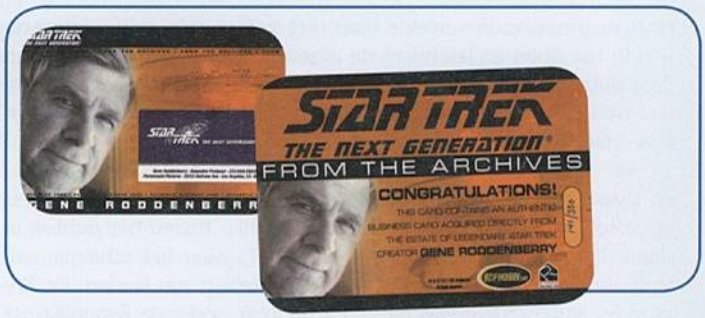

"Gene Roddenberry cut signature autograph card (limited edition of 30)"

Dit kaartje zorgt voor veel, heel veel gemengde gevoelens onder verzamelaars, ook vele mij bekende 'die hard' completisten kunnen zich als ze er al een tegen komen dit niet veroorloven. Persoonlijk heb ik het er gewoon niet voor over.... velen weten dat ik een grote collectie heb, maar het blijven stukjes karton en het leven blijft een vat van keuzes en door dit soort oplagen moet je echt duizenden dollars neertellen om dat ene kaartje in je bezit te krijgen....

Helaas zijn er nu door de jaren heen een stuk of vijf van deze hobby verziekende kaarten verschenen....neemt natuurlijk niet weg dat alle overige kaarten vaak een lust voor het oog zijn en mij, maar velen met mij, honderden misschien wel duizenden uren verzamelplezier en wereldwijde contacten hebben opgeleverd....

dus ben ik ook gewoon in ons laatste magazine van 2012 van de partij want geloof het of niet maar ook na ruim 12 jaar gaat Rittenhouse waar ze nog niet eerder zijn gegaan...☺☺☺ premium packs?... wat zijn dat nu weer?... mis het volgende magazine niet en je weet het!

TREK SAGAE

Onze eerste editie van de verhalenwedstrijd Trek Sagae is ten einde: de winnaars zijn bekend. Rianne Werring heeft met het verhaal dat jullie hier kunnen lezen de tweede plaats behaald en Django Mathijssen, wiens verhaal jullie nog even van ons tegoed houden, is de winnaar geworden. Van harte gefeliciteerd en hopelijk kunnen we jullie bijdrage weer tegemoet zien, mocht er een volgend editie komen.

Beroepsrisico

Als er iets was waar Myrsada een hekel aan had, dan was het diplomatie. Oeverloos vergaderen, debatteren, juridische discussies voeren en dan uiteindelijk zonder oplossing weer uit elkaar gaan: ze moest er niet aan denken. Wat haar betreft waren er slechts twee redenen om tot onderhandelen over te gaan: de eerste was wanneer ze een wapen tegen haar hoofd kreeg, de ander als haar opdrachtgever besloot haar onkosten niet te vergoeden. Maar dat kwam dan vaak weer neer op haar wapen tegen het hoofd van iemand anders. Kort gezegd: Myrsada zag meer in handelen dan in praten, en in de belangen van een ander had ze zich nog nooit geïnteresseerd.

Dus toen haar tussenpersoon haar vertelde dat haar volgende klus het schaduwen van een afgevaardigde van Kryon was, liep ze niet bepaald over van enthousiasme. Ze zou de politicus volgen vermomd als journalist, en diverse toespraken en statenvergaderingen van de Republikeinse Senaat bijwonen. Ze stond op het punt om hem te vertellen dat ze liever teerboer werd op Solaris dan een voet te zetten in de Senaat, maar slikte haar woorden in toen ze hoorde wat ze ermee zou verdienen. Alleen het voorschot was al zo riant dat ze er niet langer over peinsde om te weigeren.

Haar tussenpersoon vertelde haar niet wie er zo'n sterke interesse had in het doen en laten van de afgevaardigde dat hij of zij er een paar duizend pegels aan garanties voor over had, en Myrsada nam niet de moeite om ernaar te informeren. Dat soort kennis kon een klus enkel lastiger maken.

Zo kwam ze uiteindelijk – vermomd en wel in een lange leren jas, opgestoken haar en onhandig grote digibril – tussen het publiek te staan dat zich had verzameld bij Dok 121, waar het scheepje van ambassadeur Laachmi onder grote belangstelling zou landen. De Kryonaanse ambassadeur was bijzonder populair onder de Republikeinse bevolking: ze was luchtverkeersleider geweest aan het begin van de Afscheidingsoorlog en had zich uiteindelijk opgewerkt tot korpo`Ωdeels te danken was geweest aan haar speciale eenheid, die nieuwe vluchtstrategieën had ontwikkeld waar de vijandelijke schepen van de Verenigde Federatie niet tegen opgewassen waren geweest.

Myrsada had zich ingelezen en had zich verwonderd over de bijna mythische verhalen die over de ambassadeur verteld werden. Waarschijnlijk had Laachmi een uitstekende PR-agent die de helft van de verhalen had verzonnen en de rest stevig had aangedikt – Myrsada kon zich althans niet voorstellen dat iemand die zoveel actie had meegemaakt, zou kunnen leven met een stoffige baan als politicus.

Het scheepje betrof een relatief nieuwe Seismic 11270-XP van misschien nog geen zes jaar oud. Myrsada was aardig bekend met het type, dat vooral populair was onder de bovenste laag van de burgerij – net te duur voor een middenklasser, net niet duur genoeg voor een patserbak. Ze waren tevens populair onder oplichters en smokkelaars vanwege de oneindige modificatiemogelijkheden.

Myrsada vroeg zich af wat zich onder de gepolijste romp van dit exemplaar bevond. Persoonlijk zou ze met minder dan een arsenaal nooit genoegen hebben genomen.

De Seismic landde zacht op het uitgestoken gestel – heel netjes, waarschijnlijk vloog de ambassadeur zelf – en de motoren hielden in, om vervolgens uitgeschakeld te worden. Na enkele minuten opende het luik met het bekende, sissende geluid van de luchtdruk die wegviel in de cabine. Allereerst kwam een gigantische Manter naar buiten – de hybride combinatie van mens en katachtige was geen ongebruikelijke keuze voor een bodyguard – gevolgd door een tweetal humanoïden. Myrsada deed een stap naar voren en knipperde met haar ogen, zichzelf ervan verzekerend dat haar ogen haar niet misleidden. De kleine vrouw in het steengrijze vliegenierspak was onmiskenbaar ambassadeur Laachmi, dat was niet het probleem. Het probleem was de gespierde kerel naast haar, die Myrsada herkende als haar rivaal Widget Airborne.

"Het leek ook te mooi om waar te zijn," bromde ze in zichzelf. Ze stopte haar hand in de zak van haar jas en drukte de minuscule afstandsbediening van haar brilcamera in. Toen de ambassadeur en Airborne zich in de richting van de aankomsthal bewogen, volgde ze hen, temidden van een groep journalisten. Net als de andere persagenten droeg ze een digitaal schrijfblok bij zich, en ze had haar mediapas duidelijk zichtbaar op de revers van haar jas gespeld. Cara Newman, stond erop, en het ding had een dubbelfunctie als geluidsopname-apparaat. Ze had diverse identiteiten: soms kwam er één bij, soms viel er één af – meestal nadat ze een bepaalde naam een paar keer gebruikt had. De eerste keer dat ze Airborne ontmoet had, had ze Akire Sazoer geheten, de tweede en tevens laatste keer heette ze Skaa Raahrir en had ze zich in een polyester tweede huis geperst, om zo geloofwaardig mogelijk over te komen als een Mellopiaanse Windkrijger. Ze hoopte dat Airborne haar vandaag niet in de smiezen zou krijgen, anders zouden haar schaduwpraktijken snel over zijn.

Ze duwde de bril wat verder op haar neus en verschanste zich op een plekje zo ver mogelijk aan de zijkant van het podium, half achter een pilaar. Een lid van het Republikeinse parlement stond achter de stemversterker met zijn handen te wringen, en hij wist niet hoe snel hij de ambassadeur moest begroeten toen ze eenmaal het podium had beklommen. Zijn filigraanhuid leek te schilferen – was dat niet een teken van nervositeit? Myrsada vond het vreemd dat iemand die dagelijks in het middelpunt van de belangstelling stond, zich zo druk zou maken over een simpel welkomstwoord richting de pers. Ze nam een paar foto's met haar brilcamera. De parlementariër schraapte zijn keel en kondigde de ambassadeur op de gebruikelijke, formele manier aan.

Hij deed een poging tot een grapje, welke door de meerderheid van het publiek niet begrepen werd, en gaf de stemversterker uiteindelijk over aan de ambassadeur, die met applaus en gejoel begroet werd.

Myrsada keek de parlementariër na, die met grote snelheid het podium verliet en niet de moeite nam om te blijven luisteren. Vreemd.

Ze keek naar het podium en zag dat Airborne de parlementariër eveneens verwonderd nakeek. Voordat hij haar blik op zou merken, richtte ze zich op haar datablok en deed alsof ze ijverig een verslag aan neerpennen was. In een alternatief scherm riep ze encyclopedische informatie op over de parlementariër.

Ze staakte haar bewegingen toen ze de vloer onder haar voeten voelde trillen. Niet veel, het werd zelfs nauwelijks geregistreerd door de sonische functie van haar datablok. Ze keek om zich heen, op zoek naar de oorzaak van de trillingen. Ze zag geen vluchtschepen die net waren opgestegen, of die over de landingsbaan taxieden.

Opnieuw een trilling, een fractie sterker dit keer. Myrsada stopte haar datablok weg en bracht haar rechterhand semi-nonchalant naar haar heup, waar ze een twaalfpunts karabijn had verstopt, en balde haar linkerhand met haar duim naar binnen gevouwen, zodat ze in een fractie van een seconde een polsmodel trilmes kon doen ontvouwen.

De grond trilde niet langer: ze schudde. En ditmaal was iedereen ervan op de hoogte. Airborne en de Manter bewogen zich onmiddellijk dichter naar de ambassadeur toe, die zelf al een stap achteruit deed en de mouw van haar rechterarm opstroopte. Myrsada zag een noodcommunicator om haar pols – met een druk op de knop zou ongetwijfeld een privé-legertje komen aanstormen om de ambassadeur te komen redden – maar de afgevaardigde aarzelde om de knop in te drukken.

Achteraf gezien, had het haar leven kunnen redden als de diplomate niet geaarzeld had. Het schudden werd heftiger en heftiger en werd vergezeld door een langzaam aanzwellende schrille toon. Dit vertelde Myrsada dat ze te maken had met een grenadier-dieptebom – en die dingen waren onmogelijk uit te schakelen. Ze besloot dat haar eigen hachje haar meer waard was dan welke opdracht dan ook, boog zich voorover en zette de jetfunctie van haar laarzen aan.

"Uit de weg!" riep ze nog, al geloofde ze niet dat iemand in de de vluchtende meute haar zou hebben gehoord. Na enkele seconden ontsprongen de ladingen in haar laarzen en werd ze de lucht ingeworpen. Eerst ging ze recht de lucht in, zoals de bedoeling was, maar voor ze de vijftig meter hoogte bereikt had, ontplofte de bom onder haar. De luchtdruk blies haar nog verder omhoog en ze begon om haar as te tollen. Ze vloekte en probeerde zich uit alle macht te stabiliseren, maar ze kon zich niet oriënteren: boven leek onder en onder leek boven. De ladingen in haar laarzen konden de druk niet aan: ze begonnen te sputteren en hielden er helemaal mee op, waardoor ze naar beneden viel. Myrsada kneep haar ogen dicht, schopte met haar hielen tegen elkaar om haar laarzen weer aan de praat te krijgen en bad dat ze het zou overleven.

Het eerste dat ze bemerkte was pijn, en daar was ze dankbaar voor. Zonder te bewegen en met haar ogen gesloten, ging ze al haar lichaamsdelen na en probeerde een diagnose te stellen. Ze kon vrij ademen, dat leek te betekenen dat haar hart en longen in orde waren en dat waarschijnlijk ook haar ribbenkast nog heel was. Haar linkerknie klopte met een doffe pijn en eigenlijk voelde ze vanaf dat punt naar beneden niets meer: haar vlees was als verdoofd. Ze bewoog de tenen van haar rechtervoet en voelde de voering van haar laars – dat was een gunstig teken.

Dan was haar ruggengraat waarschijnlijk niet beschadigd. Het leek erop dat ze al met al een redelijke noodlanding had gemaakt. Beter dan die keer op Noorda, in elk geval. Bij de gedachte aan het voorval moest ze een grijns onderdrukken – wat had ze er toen een zooitje van gemaakt.

Ze spitste haar oren en probeerde te luisteren naar de geluiden om haar heen, ze hoorde enkel ruis. Dat verbaasde haar weinig: een beetje dieptebom was in staat om zelfs de sterkste trommelvliezen op te blazen. Als ze haar volle gehoorfuncties weer terug zou krijgen, mocht ze van geluk spreken.

Ze opende haar ogen – omdat ze toch wilde weten waar ze was en hoe slechts ze er aan toe was – en ontdekte dat ze op een ziekenhuisbed lag. Ze kwam half overeind – een scherpe steek in haar borstkas deed een kreun aan haar mond ontsnappen – en stokte halverwege gedwongen in haar beweging. Ietwat versuft keek ze naar haar rechterpols en zag dat die met industrieband aan de spijlen van het bed was vastgemaakt. Ze keek naar links: haar anders pols was tevens vastgebonden.

Ze uitte een gepeperde vloek – ze verstond het geluid uit haar eigen mond niet eens – en drukte haar duim in de muis van haar hand, met de bedoeling het trilmes te doen ontklappen. Dat gebeurde niet. Ze miste ook de geruststellende druk van de karabijn, die niet meer tegen haar heup drukte. Veel vertrouwen dat haar jetlaarzen het nog zouden doen, had ze ook niet.

Met een zucht liet ze zich terugzakken op het bed. Voor zolang het duurde kon ze beter proberen rust te krijgen. Myrsada had niet veel ervaring als gevangene, maar ze wist dat gevangen zijn niet zozeer het probleem was. Niet zolang je je in een cel bevond of vastgeketend was aan een ziekenhuisbed. De problemen begonnen pas als iemand de moeite nam om je op te zoeken.

Ze deed haar ogen dicht en concentreerde zich op de ruis in haar oren, in een poging om terug in slaap te vallen. Ze was niet dood en haar linkerbeen was verbonden, dat betekende dat wie haar vasthield, haar waarschijnlijk in leven wilde houden. Voorlopig wel, tenminste.

Myrsada schrok wakker van een dichtslaande deur en schoot onwillekeurig overeind. Het industrieband beperkte haar en de plotselinge beweging deed een kakofonie aan pijnreacties ontstaan in haar lichaam. Ze beet haar kiezen op elkaar om geen geluid te maken en keek op naar haar bezoeker. Het was Airborne. Een spiegelende vliegeniersbril ontnam haar het zicht op zijn ogen – hij had mooie ogen, herinnerde ze zich onwillekeurig. Ook zonder dat ze die kon zien, merkte ze dat hij niet bepaald blij was om haar te ontmoeten: zijn houding was star en alles behalve vriendelijk.

Hij zei iets tegen haar, terwijl hij naar het bed toeliep. Ze schudde haar hoofd en zei, dwars door hem heen: "Ik versta je niet. Je moet wat harder praten."

"Ik vroeg: moet ik je Akire noemen? Of liever Cara Newman?" Hij wierp de mediapas in haar schoot. "Of Skaa? Of Myrsada? Of Tureni?"

"Kies er een," zei Myrsada. "Degene die je het meest bevalt. Dat doe ik ook altijd."

Hij sloeg zijn armen over elkaar in een poging om aangedaan te lijken, Myrsada wist dat het niet zo was. Ze kon het terugzien in zijn houding.

"Wie heeft je gestuurd?"

Ze kon hem wel verstaan, toch zei ze: "Luider!"

Hij boog zich voorover: "Wie je heeft gestuurd!"

"Mijn tussenpersoon!" schreeuwde ze terug.

"Je weet best wat ik bedoel!"

"Ik heb er niet naar gevraagd."

"Heb je wel gevraagd waarom je haar moest vermoorden?"

Het kwam Myrsada niet als een verrassing dat ze werd verdacht van de bomplaatsing. Dat had ze al geraden toen ze voor het eerst wakker werd, vastgeketend en wel. Toch vond ze het niet prettig om de woorden uitgesproken te horen worden.

"Ik heb die bom niet geplaatst," zei ze, zo neutraal mogelijk.

"Maak dat de kat wijs."

"Ik meen het. Ik was gestuurd om de ambassadeur te schaduwen en het salaris was zo interessant dat ik besloot geen vragen te stellen. Nu vermoed ik dat dat de bedoeling was – dat ik erin ben geluisd." Ze keek Airborne aan. "Ik had geen idee dat jij haar moest beschermen totdat ik jullie naar buiten zag komen. Ik zweer het."

"Ik geloof er geen barst van."

"Het is waar!"

"Akire..." Hij deed een stap naar voren en boog zich dreigend over haar heen. "Ik eis de waarheid. En anders zal ik manieren vinden om die uit je te trekken."

Ze had hem niet helemaal kunnen verstaan, maar de strekking was haar meer dan duidelijk. Ze wilde veel tegen hem zeggen. Dat ze het vleiend vond dat hij die naam uitgekozen had, omdat hij haar zich blijkbaar – ondanks alles – als Akire wilde herinneren. Ze wilde hem ook vertellen dat ze totaal niet bang voor hem was, omdat zij hem al veel meer pijn had gedaan dan hij haar ooit zou kunnen doen. En dat ze ondanks dat van hem hield, omdat hij eigenlijk niet geschikt was voor dit soort werk. Hij was niet gevoelloos of wraakzuchtig, zoals zij dat wel kon zijn.

Enkele jaren geleden had ze de opdracht gekregen om iemand uit te schakelen – op zich geen lastige missie, ware het niet dat ze iemand op sleeptouw had moeten nemen. Diegene was Airborne. Hij was door haar opdrachtgever ingeschakeld als back-up, maar toen puntje bij paaltje kwam, bleek hij niet in staat te zijn om iemand in koele bloede te vermoorden. Ze had hem het wapen uit de handen gerukt, het afgevuurd en het hem teruggegeven. Die avond

had hij bekend dat het de eerste keer was geweest dat hij de opdracht had gekregen een persoon te doden. Ze hadden elkaar getroost – nou ja, zij had hem verleid - en wat daarop volgde was ook voor hem een eerste keer geweest.

Daarna was ze vertrokken en had aldus zijn hart gebroken. Het speet haar, maar als de geschiedenis zich zou herhalen, zou ze niet anders hebben gehandeld. Het was haar natuur. Toeslaan en wegwezen. Geen tijd voor valse gevoelens of strubbelingen. Dat alles zei ze niet.

"Ze is niet dood, is het wel?" vroeg ze langzaam. Airborne gaf geen antwoord, zijn vuisten klemden zich om de spijlen van het bed tot zijn knokkels wit zagen. "De ambassadeur is niet dood. En dit was geen klus, voor jou. Jullie zijn samen."

Hij zei nog steeds niets, zijn mond was vertrokken tot een strakke lijn. Myrsada ging iets verzitten en zei zachtjes: "Widget..."

"Als ik erachter kom dat jij die bom heb geplaatst..." Hij liet een dreigende stilte vallen, waarna hij de spijlen losliet en wegliep in de richting van de deur.

Voor hij vertrok, wierp hij nog een blik achterom, waarna hij de deur met een klap achter zich dichttrok.

Myrsada zoog lucht in haar longen en liet die langzaam weer ontsnappen. Ze had het gevoel dat de ruis in haar oren iets verminderd was. Toch kon dat haar op dit moment niet verblijden. Ze voelde zich rot om Airborne, en hoopte dat ze gelijk had wat de ambassadeur betrof. Als zij niet dood was, zou dat voor Airborne een reden kunnen zijn om haar onschuld nog eens te overwegen.

Echt iets voor Widget om verliefd te worden op een oorlogsheld, dacht ze. Ze kon een lachje niet onderdrukken, en nadat die eenmaal aan haar lippen was ontsnapt, kon ze ook niet meer ophouden met lachen. Ze wist niet waarom of wat er precies zo grappig was – misschien was het alleen opluchting. Haar hele borstkas protesteerde door middel van pijnsteken, maar ze liet het gaan en lachte tot ze zich uitgeput liet terugvallen op het bed.

Widget Airborne. Ze grinnikte nogmaals bij zichzelf. Stomme dwaas.

En jij dan? zei een stemmetje in haar hoofd. Je hebt jezelf weer aardig in de nesten gewerkt.

Haar vrolijke roes verdween op slag. Alsof een knop in haar hoofd werd omgezet, gleed haar blik door de kamer op zoek naar een middel om mee te ontsnappen. Behalve het bed waarop ze lag, was de kamer vrijwel leeg, afgezien van een medicijnkastje boven een wasbak in de hoek. Er lag niets binnen haar bereik dat haar zou kunnen helpen, er stond niet eens een stoel in de ruimte. Ondanks haar eerdere ervaringen met industrieband, waagde Myrsada zich toch aan een poging om het spul los te trekken. Ze kon zich er niet toe brengen om te blijven wachten totdat iemand – Airborne of misschien iemand anders – terug zou komen en haar zou ondervragen. Ze mocht dan niets gedaan hebben, ze zat er niettemin wel tot aan haar nek in en ze zou niet graag onterecht in staat van beschuldiging worden gesteld. Een huurlinge, bekend met granaten en aanwezig op het moment van de aanslag op de nieuwe vlam van haar oude geliefde annex rivaal. Ze begreep zelf ook wel dat ze de ideale verdachte was.

Zoals verwacht gaf het industrieband geen meter mee. Met een diepe, teleurgestelde zucht ontspande ze haar polsen, probeerde tot rust te komen en bad dat de ambassadeur niet al te zwaar gewond was.

Het duurde lang voordat Airborne terugkeerde. Hoe lang, dat kon Myrsada niet inschatten: ze had een tijdje geslapen en een heel lange tijd naar de geluiden om haar heen liggen luisteren. De ruis werd inderdaad langzaam minder en haar gehoor scherper.

Airborne leek ditmaal opgelucht. Ondanks dat zijn gezicht nog steeds gelijkenis vertoonde met een donderwolk, was zijn tred lichter. Hij kwam meteen naar het bed toe en vroeg: "Akire, ben je wakker?"

Ze had gedaan alsof ze sliep.

"Ja," bromde ze. "Ik ben wakker."

"Mooi. Ik kom je vertellen dat ik je kom executeren, vanwege het feit dat je de dood van

zevenentwintig mensen op je geweten hebt, allen omgekomen door de ontploffing van een grenadier-dieptebom."

Myrsada's ogen schoten open: ze keek in de loop van haar eigen karabijn.

" Widget!" Teveel gedachten buitelden over elkaar heen, en even wist ze niet wat te zeggen. "Ik... je weet dat ik het niet was!" sputterde ze uiteindelijk. Haar polsen trokken aan het industrieband. "Ik kan het bewijzen, als je me de kans geeft!"

"Niet nodig, het bewijs is sluitend. Jij hebt de bom geplaatst omdat je je oude liefde niet kon vergeten, die inmiddels een relatie had gekregen met een succesvolle, populaire en aantrekkelijke oorlogsveteraan. Er waren geen betalingen, geen contactpersonen, nee niemand, omdat je dit in je eentje bekokstoofd hebt. Een wraakactie, niet meer en niet minder."

"Niet waar! Widget...!" Een klik meldde haar dat hij het wapen op scherp had gesteld. "Het is niet waar! Kijk me aan, alsjeblieft! Ik heb die vervloekte bom niet geplaatst!"

Hij boog zich naar haar toe en zei: "Dat weet ik, stomme trut. Ik heb die bom zelf geplaatst, en ervoor gezorgd dat jij op het juiste moment op de juiste plaats zou zijn. Een riant voorschot, vind je niet, Myrsada?"

Hij stak zijn andere hand in zijn zak en haalde haar trilmes tevoorschijn, dat hij deed ontklappen. Myrsada voelde haar hart in haar keel kloppen: was dit nog niet genoeg? Wilde hij haar pijn doen, haar martelen? Wilde hij haar horen gillen?

"Ik begrijp niet...?" stamelde ze. Hij onderbrak haar met een schreeuw.

"Wat doe je?" riep hij uit. "Laat dat ding vallen!"

Ze keek hem stomverbaasd aan en onderdrukte de neiging om achterom te kijken. Waar had hij het over? Ze had helemaal niets vast. Was het maar zo!

Even plotseling als hij was gaan schreeuwen, draaide Airborne zijn vuist om en maakte in een snelle haal een lange snee dwars over zijn borst. Zijn pijnkreet was niet geacteerd. Myrsada schoof zo ver mogelijk van hem weg als het industrieband toeliet.

"Waar ben je mee bezig?" siste ze. "Mafkees!"

Airborne grijnsde naar haar en boog zich naar haar toe. Ze deinsde achteruit, maar hij haalde niet met het mes naar haar uit. In plaats daarvan sneed hij het industrieband om haar polsen door, waarna hij het trilmes liet vallen. Myrsada klom van het bed, haar pijn onderdrukkend. Haar linkerbeen werkte echter niet mee en ze viel.

"Waag het niet!" riep Airborne, overdreven luid. "Houd dat mes bij me vandaan! Blijf waar je bent." Hij richtte de loop op haar voorhoofd en zei, net luid genoeg zodat ze hem kon verstaan: "Tot in de hel, trut." Voordat Myrsada had kunnen reageren, had hij de trekker overgehaald. De knal bereikte haar oren pas nadat het zwart voor haar ogen was geworden, en met eeuwigdurende ruis in haar geluidscentrum ging ze het hiernamaals in. Bijna anderhalf uur later liet de mediapas op het bed met een bijna onhoorbaar tikje weten dat de opnamechip vol was, en schakelde het zichzelf uit.

Voorgelezen

Door Paul Ploeg

Titel: **Star Trek – Typhon Pact: Zero Sum Game**
Auteur: **David Mack**
ISBN: **978-1-4391-6079-4**

Het is een jaar na de oorlog tussen de grootmachten van het Alfa -en Beta kwadrant en de Borg. Al deze grootmachten likken hun wonden ten gevolge van die oorlog. Bovendien zijn ze verdeeld in twee kampen, de Federatie en haar bondgenoten, en het Typhon Pact. Dat laatste is een coalitie gevormd uit rancune tegenover de Federatie, die men verantwoordelijk houdt voor de gevolgen van de puinhoop die de oorlog met de Borg heeft veroorzaakt. Tussen beide kampen heerst een soort van koude oorlog.

Wanneer een spion van de Typhon Pact de blauwdrukken van de laatste nieuwe technologie op het gebied van ruimtereizen, de slipstreamdrive, in zijn bezit krijgt, staan alle alarmbellen bij Starfleet aan. Julian Bashir wordt door Starfleet Intelligence gerekruteerd om de gestolen blauwdrukken terug te halen en/of te vernietigen voordat het Typhon Pact de kans krijgt slipstream technologie toe te passen op hun ruimteschepen, wat grote gevolgen kan hebben voor het machtsevenwicht dat er nog is. Hij wordt daarbij bijstaan door Sarina Douglas, die net als Bashir genetisch gemanipuleerd is en daardoor ook een hogere intelligentie heeft. De blauwdrukken bevinden zich echter in een gebied dat gecontroleerd wordt door de Breen, wat de missie er niet makkelijker op maakt.

Kapitein Ezri Dax van de USS Aventine moet Bashir en Douglas naar de plaats van bestemming brengen en, als de missie voltooid is, ze ook weer ophalen. Dat laatste resulteert in een kat en muis spel met een vloot van Typhon Pactschepen waarbij de uitkomst nog onzeker is. Dit is het eerste boek van een nieuw Star Trek genre, en het begin is al meteen goed. De laatste jaren verschijnen er steeds meer boeken waarin je wat meer te weten komt over andere rassen dan die al bekend zijn. In dit boek kom je meer te weten over hoe de maatschappij van de Breen in elkaar zit. Tegelijkertijd wordt duidelijk dat, ondanks dat er een nieuwe coalitie gesmeed is die een tegenwicht moet vormen tegen de Federatie, nog lang niet alles koek en ei is tussen de verschillen volkeren van deze coalitie. De relaties tussen de verschillende karakters in het verhaal worden boeiend beschreven. Vooral de relatie tussen Bashir en Sarina Douglas, die volgens Bashir zijn ware liefde is, komt tot ontwikkeling tijdens de missie. Ook de relatie tussen Bashir en Dax wordt kort beschreven. Deze laatste is door omstandigheden uit het verleden flink bekoeld. Tevens is het eerdergenoemde kat en muis spel tussen de Aventine en de vloot van de Typhon Pact heerlijk om te lezen. De enige vraag die je na het lezen van dit boek krijgt is; waar is Kira Nerys gebleven, aangezien in dit verhaal Ro Laren het bevel voert over Deep Space Nine? Misschien wordt dat in een volgend deel duidelijk. Een uitstekend begin van wat toch wel een nieuw Star Trek genre genoemd mag worden.

RIDLEY SCOTT: TERUG NAAR ZIJN OUDE LIEFDE, BEGIN VAN EEN NIEUWE?

Door: *Hendrik Jan Brakels*

Na 30 jaar (!) heeft regisseur Ridley Scott met Prometheus dit jaar een derde uitstapje gemaakt naar de wereld van science fiction. Ik heb het - naast Prometheus - uiteraard over de klassiekers Alien (1979) en Blade Runner (1982). In zijn lange carrière heeft Scott veel films gemaakt, met meer of minder succes tot gevolg. In dit artikel wil ik wat meer over Ridley Scott vertellen en zijn drie SF-films wat nader bekijken.

Ridley Scott

Scott is geboren in 1937 in een militair gezin: zijn vader was kolonel Francis P. Scott, officier bij de Royal Engineers. Het gezin Scott bestond verder uit moeder Elizabeth, oudere broer Frank en jongere broer Tony. In zijn jonge jaren zag Ridley zijn vader nauwelijks en het gezin moest vaak verhuizen vanwege de baan van zijn vader. Uiteindelijk settelde het gezin zich in Teesside (Noord-Oost Engeland). Het industriële landschap daar was later een van de inspiratiebronnen voor Blade Runner.

Ridley studeerde 4 jaar aan het West Hartlepool College of Art en behaalde daar een diploma in design. Hij vervolgde zijn studie aan het Royal College of Art waar hij o.a. de filmafdeling hielp oprichten. In 1963 studeerde hij af met een korte zwart-wit film 'Boy and Bicycle' waarin zijn broer Tony de hoofdrol vervulde.

Na zijn studie vond hij werk als leerling set designer bij de BBC, en werkte zo mee aan populaire series als Z-Cars (ook op de Nederlandse tv te zien geweest) en de SF-serie Out of the Unknown.

In 1968 richtte Ridley samen met Tony een film- en commercials productiebedrijf op: Ridley Scott Associates (RSA). Samen met een aantal anderen maakten ze veel commercials gedurende de 70'er jaren. Vijf leden van de Scott-familie zijn regisseur en hebben allen voor de RSA gewerkt. Naast Ridley en Tony zijn dat de drie kinderen van Ridley: zonen Jake en Luke en dochter Jordan, allen veelgevraagde commercial regisseurs. Broer Tony kennen we onder andere van films als Top Gun, Days of Thunder en Crimson Tide, vooral van het actiegenre dus.

In 1995 kocht een consortium onder leiding van de broers Scott de Shepperton Studios en werden deze flink gerenoveerd en uitgebreid. De studios bleven 5 jaar in bezit van dit consortium. Shepperton Studios maken nu deel uit van Pinewood Studios.

In 2003 werd Scott geridderd door Koningin Elisabeth II voor zijn substantiële bijdrage aan de Britse filmindustrie. Hij mag zich sindsdien dus Sir Ridley Scott noemen.

Ups and downs

Het oeuvre van Ridley Scott is nogal grillig te noemen. In vrijwel elk genre heeft hij films geregisseerd en/of geproduceerd. En lang niet elke film werd een succes. Zijn eerste film The Duellists (1977), spelend in de Napoleontische tijd, won weliswaar de prijs voor beste film in Cannes, maar had internationaal weinig commercieel succes.

Scott was teleurgesteld over de ontvangst van zijn film, maar had niettemin plannen om het historische verhaal van Tristan en Isolde te gaan verfilmen. Maar na het zien van Star Wars (1977) zag hij wat de impact kon zijn van grootschalige special effects films. Hij accepteerde de baan als regisseur van Alien (1979) en behaalde daarmee het zo gewenste internationale succes.

Na Alien zouden nog vele films volgen. Sommigen succesvol, anderen met veel minder succes, soms regelrechte flops. Ook in de reclamewereld bleef hij actief. Het grootste succes daar behaalde hij met een commercial voor de lancering van de Apple Macintosh computer in 1984, toepasselijk getiteld 1984. De commercial – geïnspireerd door het boek van George Orwell - werd tijdens de Super Bowl slechts eenmalig vertoond. Het wordt in de reclamewereld gezien als een hoogtepunt in dit genre. Op YouTube is het nog steeds te bekijken.

Even wat Star Trek trivia: in een film getiteld Pirates of Silicon Valley (1999) - een docu-drama over de opkomst van de home- en personal computer - kwam het maken van deze reclamespot ook voor en werd de rol van Ridley Scott gespeeld door J.G. Hertzler. Q'apla of Q'Apple?

Op filmgebied volgde in 1982 na Alien de 'tech noir' film Blade Runner met hoofdrollen voor Harrison Ford en Rutger Hauer. Commercieel gezien een tegenvaller na het succes van Alien. Scott was er zelf ook niet tevreden over. De voice-over in de eerste bioscoopversie was niet zijn keuze en Harrison Ford had er zelfs zwaar de pest over in dat hij daarvoor opnieuw de studio in moest. Er zijn uiteindelijk maar liefst zeven versies van de film gemaakt, van de eerste workprint die alleen aan een testpubliek vertoond werd, tot de Final Cut die o.a deel uitmaakt van de 'Ultimate Collector's Edition', op DVD uitgegeven naar aanleiding van

het 25-jarig jubileum van Blade Runner in 2007. Uiteindelijk had Ridley Scott alleen bij deze Final Cut de volledige artistieke zeggenschap over de film, iets wat hij bij de eerdere Director's Cut bijvoorbeeld nog niet helemaal had. Het spreekt voor zich dat Scott dus zelf ook het meest tevreden is over de Final Cut.

Over de moeizame tot stand koming van Blade Runner is veel geschreven en gezegd. Wie geïnteresseerd is in dit proces zou de documentaire 'Dangerous Days: Making Blade Runner' uit 2007 kunnen bekijken, bijgesloten bij de 'Ultimate Collector's Edition'. Of lees het boek 'Future Noir, the Making of Blade Runner' uit 1996 door Paul M. Sammon. Een citaat uit dit boek: 'Harrison wouldn't speak to Ridley and Ridley wouldn't speak to Harrison. By the end of the shoot Ford was "ready to kill Ridley", said one colleague. He really would have taken him on if he hadn't been talked out of it.' Lekker werksfeertje dus.

Na deze twee opeenvolgende SF-films volgden nog zo'n 16 films voordat Ridley Scott opnieuw aan een SF-film zou gaan werken: Prometheus. Van die 16 films waren er een aantal succesvol, o.a.: Thelma & Louise en Gladiator, een deel matig succesvol en sommigen helemaal niet.

De drie SF-films van Ridley Scott

Alien (1979)

'In space no one can hear you scream' was de subtitel op de filmposter van deze combinatie van horror en science fiction. Het verhaal van deze klassieker hoef ik verder niet toe te lichten, dat zal iedere SF-liefhebber bekend zijn. In deze film liet Scott zien dat hij goed raad wist met tempo en spanningsopbouw, en toonde hij zijn kennis van vormgeving, camerawerk, massaproductie en special effects. Voor de vormgeving maakte hij o.a. gebruik van de talenten van illustrator H.R Giger die de hele organische wereld van de aliens op zijn specifieke wijze ontwierp, van Jean Giraud, alias Moebius, een Franse striptekenaar die o.a de ruimtepakken voor de crew ontwierp en last but not least van production designer Ron Cobb (o.a Star Wars). Zelf tekende Ridley Scott ook veel, zijn afkomst als afgestudeerd designer niet verloochenend.

De film was een succes, maar riep ook vragen op. Wat of wie is de 'Space Jockey', het enorme gemummificeerde restant met opengebarsten borstkas van iets wat op een ruimtevaarder leek? Waar kwam het 'Derelict Spaceship' vandaan waar die Space Jockey zich in bevond? Wie of wat heeft de eieren in dat schip achtergelaten, de eieren waar al het onheil uit kwam dat zich in het verdere verloop van de film afspeelt: de face hugger, de chest buster en de uiteindelijke dood en verderf zaaiende alien, ook wel xenomorph genoemd? Vragen die in de vervolgen Aliens (regie James Cameron), Alien3 (regie David Fincher) en Alien Resurrection (regie Jean-Pierre Jeunet) ook niet beantwoord werden. De Alien vs Predator 'splatter movies' kunnen we op dit gebied wel helemaal buiten beschouwing laten.

Met Prometheus heeft Scott een deel van die vragen willen beantwoorden.

Blade Runner (1982)

In 1993 werd Blade Runner door de Library of Congress geselecteerd voor opname in het National Film Registry als zijnde cultureel, historisch en esthetisch belangrijk. Het British Film Institute deelde de film in 1996 in bij de canon van meest belangrijke films. Eervolle vermeldingen die bij het verschijnen van de film in 1982 nog door niemand vermoed zouden worden. De film deed het commercieel slecht. Qua verschijningsdatum had de film dan ook te maken met het bijna tegelijkertijd verschijnen van nog enkele SF-films: Star Trek II: The Wrath of Kahn, The Thing en E.T. the Extra-Terrestrial, films die de kassa-inkomsten die zomer beheersten. De kritieken waren wisselend. Sommigen vonden het verhaal te duister, te pessimistisch, en dat het overheerst werd door de special effects. Anderen loofden juist de complexiteit en voorspelden dat het een blijvertje zou zijn. De laatsten hebben dus wel gelijk gekregen.

De film was gebaseerd op het boek 'Do Androids Dream of Electric Sheep' van Philip K. Dick, een schrijver op wiens korte verhalen later nog veel films gebaseerd zouden worden, o.a.: Pay Check, Total Recall, Minority Report en The Adjustment Bureau.

Net als in Alien valt ook hier de vergaande detaillering in de vormgeving op. Jean Giraud/Moebius was na zijn werk voor Alien opnieuw door Ridley Scott benaderd om mee te werken aan de pre-production, maar hij zag ervan af, omdat hij wilde werken aan de animatiefilm Les Maîtres du Temps van René Laloux. Giraud zou later toegeven dat hij wel spijt had van die beslissing. In zijn plaats werd industrieel ontwerper Syd Mead aangetrokken. In eerste instantie werd hem verzocht een aantal voertuigen te ontwerpen. Mead had echter de gewoonte om zijn ontwerpen ook achtergronden te geven, in dit geval stadslandschappen, straatbeelden. Dat leidde ertoe dat Mead ook bij een groot deel van de setdesign betrokken werd.

Het verhaal van Blade Runner is misschien iets minder bekend dan dat van Alien, daarom een korte samenvatting. Politiefunctionaris Rick Deckard (Harrison Ford) is opgeleid om replicants (door genetische manipulatie gecreëerde organische robots, eigenlijk superklonen) op te sporen en ze uit te schakelen. De replicants zijn ontworpen door de Tyrell Corporation om het zware en vuile werk te doen, of entertainment te verzorgen in de 'off-world colonies', de nieuwe buitenaardse kolonies voor aardbewoners die de vervuilde en afgeschreven Aarde ontvlucht zijn. Het is voor replicants verboden zich op Aarde te laten zien. Een groepje

onder leiding van Roy Batty (Rutger Hauer) komt echter toch naar Aarde om - naar later blijkt - op zoek te gaan naar hun Maker om bij hem een langere levenstijd af te dwingen. Replicants hebben namelijk een ingebouwde maximum leeftijd van 4 jaar. Als een langere levenstijd technisch gezien onmogelijk blijkt te zijn, wordt Tyrell (de 'vader') door Roy Batty (de 'zoon') vermoord. Een klassiek thema, o.a. in de Griekse mythologie (Oedipus).

Het lukt Deckard met veel moeite uiteindelijk bijna alle replicants uit te schakelen, behalve Roy Batty. Tijdens de eindstrijd in de finale van de film is het Deckard die bijna het onderspit delft, maar gered wordt door Batty, die vervolgens, aan het eind van zijn 4-jarige levenscyclus, ter plekke sterft na een - door Rutger Hauer deels zelf bedachte - memorabele slotmonoloog te hebben uitgesproken.

Blade Runner is meer dan alleen een goede en fraai vormgegeven actie-SF-film. Je kan er diepere lagen in ontdekken, zoals de genoemde vader-zoon relatie, misschien wel terug te voeren op het nagenoeg ontbreken van een vader in Ridleys eigen jeugd. Je kan de film zien als een literaire SF-film, waarin de morele gevolgen van genetische manipulatie aan de kaak worden gesteld. Is het moreel aanvaardbaar om een leven van een replicant uit te schakelen, is het geen moord? Zie ook de afleveringen van Star Trek TNG waarin de menselijkheid van Data aan de orde wordt gesteld. En wat betreft die genetische manipulatie: daarmee maak ik een bruggetje naar Scotts laatste loot aan zijn SF-oeuvre.

Prometheus

Tijdens de pre-production en de opnames van de film werd naar de pers en de filmliefhebbers stug volgehouden dat het geen prequel van Alien was. En na de film gezien te hebben zeg ik ja en nee. Ja, toch wel een prequel, alleen geen directe. Prometheus heeft zelf nog minstens één en misschien wel twee eigen sequels nodig voordat het verhaal aansluit op dat van Alien. Want net als Alien roept ook Prometheus weer vragen op. Enkele vragen worden beantwoord, maar nieuwe dienen zich aan.

Het script is geschreven door Damon Lindelof, die we kennen als co-producer van de Star Trek film uit 2009, en die naast producer van de Star Trek sequel, die in 2013 zal uitkomen, ook samen met Alex Kurtzman en Roberto Orci gewerkt heeft aan het script daarvan.

'Waren de Goden kosmonauten?' opperde Erich Von Däniken ooit, zich baserend op zijn interpretaties van (pre)historische archeologische vondsten. Pseudo-wetenschap volgens velen. Het is wel gebruikt in de film. De heldin van de film, Elisabeth Shaw, uitstekend neergezet door Noomi Rapace, is archeologe en ontdekt samen met collega-archeoloog en geliefde Charlie Holloway op een aantal archeologische sites op aarde een overeenkomst tussen afbeeldingen, rotstekeningen e.d. die blijken te verwijzen naar een bepaald sterrenstelsel. Het leidt tot de expeditie naar dat stelsel, met alle gruwelijke gevolgen van dien.

We weten nu wie de Space Jockey was: een van de Engineers, buitenaardse wezens die een grote gelijkenis vertonen met ons mensen. Engineers die in een ver verleden naar Aarde kwamen en mogelijk het ontstaan van het menselijk ras hebben veroorzaakt: de openingsscène met de Engineer die - na een slokje zwarte vloeistof - letterlijk uiteenvalt, waarna zijn DNA onderwater verandert in nieuwe DNA-combinaties. Het begin van het menselijk ras?

Maar waren die Engineers ook van plan om dat menselijk ras weer uit te roeien omdat hen de ontwikkeling van dat ras niet aanstond? De zwarte vloeistof die door de crew van Prometheus ontdekt wordt, in duizenden ampullen opgeslagen op een maan (LV-223) ergens in de onmetelijk grote ruimte, blijkt in staat te zijn om mutaties van levende wezens te veroorzaken al of niet met het doel om leven te vernietigen. Bio-former wordt het spul genoemd. Het creëert nieuwe levensvormen, maar is ook een 'weapon of mass destruction'. De enge en moordende wezens in Alien zijn dus geen ras op zich, maar zijn geëvolueerd uit andere levensvormen door de vloeistof van de Engineers. De mutaties die je in Prometheus ziet ontstaan zijn nog proto-alien, grof, toevalstreffers soms, nog niet verfijnd tot de efficiënte moordenaars van Alien.

En het spul heeft zich blijkbaar tegen de Engineers gekeerd, want van de Engineers op de maanbasis is er slechts één in leven gebleven, in diep gekoelde staat in een cryo-chamber. Wie het zwaard opneemt zal door het zwaard vernietigd worden...

En die Engineers, veroorzaken zij zelf al deze narigheid of handelen zij ook weer in opdracht van (hogere?) wezens? In de openingsscène is de Engineer die op Aarde neergezet wordt voor zijn zelfmoordmissie, blijkbaar afkomstig van een enorme ronde UFO, een schip dat geen enkele gelijkenis vertoont met de organisch gevormde schepen waar de Engineers later zelf in reisden. Bevonden zich de opdrachtgevers en/of scheppers van de Engineers zich in die enorme UFO?

Vragen beantwoord, nieuwe vragen oproepend. Elisabeth Shaw overleeft als enige mens de verschrikkingen op LV-223 (zoals Ripley in Alien). Samen met de gehavende maar nog functionerende androïde David vertrekt ze met een van de andere Engineer-schepen van LV-223 op zoek naar de oorsprong van de Engineers en misschien hun scheppers. En daarmee op zoek naar de oorsprong van de mensheid?

Prometheus heeft ongetwijfeld het potentieel om een sequel te krijgen, die dan misschien wel de echte prequel van Alien kan worden.

Ridley Scott heeft met Prometheus weer een fraai staaltje van zijn kunnen laten zien. Ik hoop dat hij - in november dit jaar wordt hij 75 - de energie en de inspiratie zal hebben en houden om de klus te klaren. Ook over Blade Runner is hij namelijk nog niet uitgedacht, Er gaan al geruime tijd berichten rond dat ook daar een sequel van gemaakt gaat worden, berichten niet in de laatste plaats door Scott zelf in de wereld geholpen. We wachten met spanning af!

Bronnen: Wikipedia, Empire, SFX-magazine, diverse filmsites.

In de vorige 'van de voorzitter' heb ik mijn aftreden aangekondigd, inmiddels zijn we ruim 2,5 maand verder, heeft iedereen het blad in de bus gekregen en staat de teller ondanks mijn oproep op 0 reacties...

Dus met de gedachte de aanhouder wint eerst nog maar een keer mijn oproep...

Ik citeer: "zou geheel nieuw bloed – zoals bekend meld je je aan als bestuurslid en verdeelt het bestuur onderling de taken – zeker welkom zijn! Draag je de TFD een warm hart toe en zou je best iets in het bestuur willen doen? Laat het ons weten via info@tfd.nl inclusief natuurlijk wat info over je zelf en waarom je graag in het bestuur actief zou willen zijn"

Persoonlijk vind ik mijn aftreden geen slechts nieuws, normaal doet nieuw bloed een vereniging goed, nieuwe ideeën, nieuwe activiteiten, nieuwe gezichtspunten allemaal positief toch?...

Echter de opkomst op onze spellendag op 10 juni 2012 is wel ZEER slecht nieuws... totale score: 6 (ja, helaas lees je dit goed) bezoekers...

Jullie kennen mij als P(ump) U(p) T(he) V(olume) maar als de komende fanclubdag 14 oktober in Zoeterwoude een zelfde lot beschoren is dan is het vermoedelijke voorlopig de laatste TFD fanclubdag en gaat er een lange traditie (sedert 1990!) verloren. Dit soort dagen kost enorm veel inzet van onze totale vrijwilligersgroep en terecht zakt die met nagenoeg geen bezoekers de moed in de schoenen, want uiteindelijk doen we het voor de leden en niet voor ons zelf!!!

Hou de website in de gaten, want ondanks alles gaan we natuurlijk toch gewoon het 25 jarig bestaan van 'The Next Generation' vieren... in dit magazine in de 'uit de doos' is het een en al TNG wat de klok slaat...

Harm *Koopman*.

AGENDA

15 - 16 september 2012
Elf Fantasy Fair Arcen
info: ••••••••••••••••••www.elffantasy.eu

14 oktober 2012
TFD Fanclubdag
Het Muziekcentrum te Zoeterwoude
info: ••••••••••••••••••www.tfd.nl

19-21 oktober 2012
Destination Star Trek London
Lokatie:•••••••••••••••••• ExCeL London
info: ••••http://www.startreklondon.com/

20-21 oktober 2012
F.A.C.T.S
Lokatie: •••••• in de Flanders Expo te Gent
info: •••••••••••••••• http://www.facts.be/

2013 9-12 mei 2012
Fedcon
Lokatie: •••••• Maritim Hotel Duesseldorf
info: •••••••••••••••••• www.fedcon.de.

Star Trek Fanclub THE FLYING DUTCH

fanclub is de enige echte
Nederlandse Star Trek vereniging
Postadres: ..... **Overhandstraat 3**
..... *3195 SE Pernis RT*
Telefoon: ..... **06 – 55808130**
Telefax: ..... **084 – 7549370**
E-mail: ..... **info@tfd.nl**
Website: ..... **www.tfd.nl**
Kvk: **v448309**

Het bestuur van The Flying Dutch ziet er als volgt uit:
Voorzitter: ..... **Harm Koopman**
Penningmeester: ..... **Henk Osinga**
Secretaris: ..... **Anja Verstraten**
Public Relations: ..... **Marc Ghijsels**
Ledenadministratie: ..... **Joyce Geurts**
Beurs- en evenementencoördinatie: ..... **Pim Blokker**

De volgende personen zijn aanspreekpunt voor overige functies binnen de vereniging:
Ledenadministratie: ..... **Joyce Geurts**
ledenadministratie@tfd.nl
Conventiegroep: ..... **Pim Blokker**
fanclubdag@tfd.nl
Vrijwilligerscoördinatie: ..... **Ronald Gordijn en Peter-Jan Hanekamp**
staff.starchaser@tfd.nl
Redactie: ..... **Joyce Geurts**
redactie@tfd.nl
Website: ..... **The Entertainment Initiative.**

Lid worden?
Lid worden kan door een briefje te schrijven of een mailtje te sturen naar de ledenadministratie. U ontvangt dan alle benodigde (betaal)gegevens. Na betaling van het lidmaatschapsgeld (€25,-; in de loop van het jaar aangepast naar rata) ontvangt u:
- Een lidmaatschapspasje waarmee u korting krijgt bij een aantal winkels die Star Trek artikelen verkopen (zie elders in deze nieuwsbrief).
- 4 maal per jaar ons verenigingsmagazine
- Korting bij verenigingsbijeenkomsten

Lidmaatschap
Het lidmaatschap loopt van januari t/m december en wordt zonder opzegging stilzwijgend verlengd. Te late betaling van het lidmaatschap leidt ertoe dat we verzendkosten zullen moeten berekenen voor het nazenden van de eerste nieuwsbrief (voor zover de voorraad strekt).

Verhuizen?
Dan zeker een verhuiskaartje naar The Flying Dutch. Het komt nog te vaak voor dat we bladen retour krijgen omdat men vergeten is ons een adreswijziging te sturen. En dat is jammer, want u mist dan ons verenigingsblad met alle informatie over Star Trek.

Het doorgeven van gegevens aan derden
Het is de vereniging alleen toegestaan adresgegevens te verstrekken aan derden als u daar schriftelijk toestemming voor gegeven heeft via uw inschrijfformulier of via een briefje naar ons postadres. Als u ons geen schriftelijke toestemming gegeven heeft, kunnen wij ook niet naar Star Trek handelaren bevestigen dat u lid bent. U kunt dan helaas geen gebruik maken van een eventuele korting voor leden van de TFD.

Opzeggen
Beëindiging van het lidmaatschap van The Flying Dutch kan alleen aan het einde van het verenigingsjaar. Het opzeggen dient minimaal 2 maanden voor het verstrijken van het lopende verenigingsjaar schriftelijk te gebeuren, bij voorkeur via e-mail.

REPLICATOR ROOM

The Flying Dutch magazines te koop

de volgende bladen zijn na te bestellen bij onze verzendservice. Het kan voorkomen dat een blad bij de verzendservice is uitverkocht, maar nog wel via de TFD stand te verkrijgen is. Als u een bepaald nummer zoekt, is het dus raadzaam om tijdens een activiteit van de vereniging even bij de stand langs te lopen.

Bladen van €1,00 per stuk.

Jaargang 1995/1996
September 1995, December 1995, nr.01 van 1996*
***Nog slechts enkele exemplaren**
Jaargang 1997 nr.'s 03, 04, 05 en 06
Jaargang 1998 nr.'s 01, 02 en 03
Jaargang 1999 nr.'s 01, 02, 03, 04, 05 en 06
Jaargang 2000 nr.'s 01, 02, 03, 04, 05 en 06
Jaargang 2001 nr.'s 01, 03, 04, 05 en 06
Jaargang 2002 nr.'s 02, 03, 05 en 06
Jaargang 2003 nr.'s 01, 02, 03, 04 en 06
Jaargang 2004 nr.'s 01, 02, 03, 04, 05 en 06
Jaargang 2005 nr.'s 01, 02, 03, 04 en05
Jaargang 2006 nr.'s 01, 02, 03, 04, 05 en 06

Bladen van €1,50 per stuk.

Jaargang 2007 nr. 01, 02, 03, 04, 05 en 06
Jaargang 2008 nr.'s 02, 03, 04

Bladen van €4,50 per stuk.

Jaargang 2009 nr.'s 01, 02, 03, 04
Jaargang 2010 nr.'s 01, 02, 03, 04
Jaargang 2011 nr.'s 01, 02, 03, 04

Verzendkosten t/m 3 stuks €3,00
Verzendkosten 4 t/m 10 stuks €4,00

opgelet!

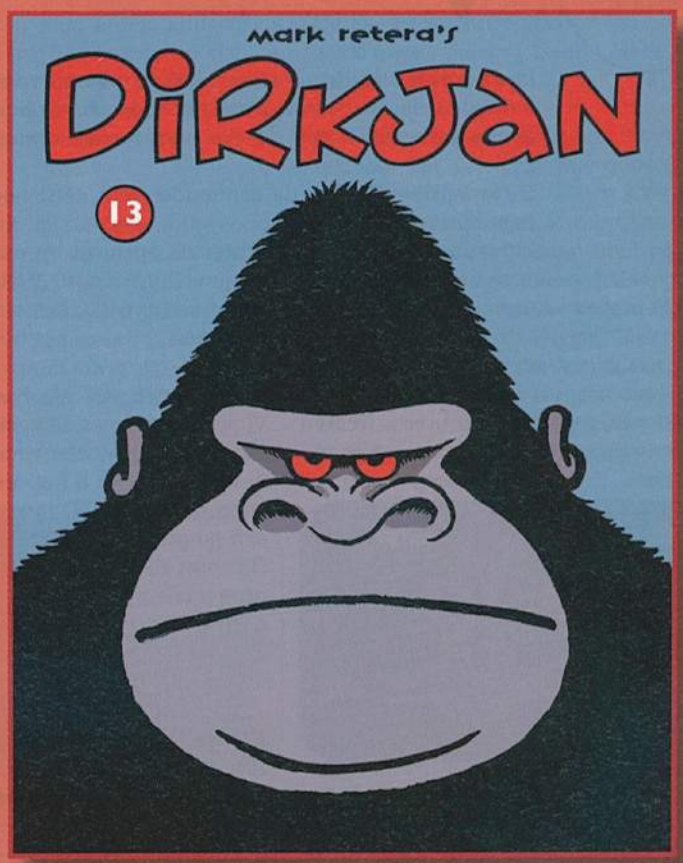

www.dirkjan.nl

[Ook adverteren? Email naar: advertentie@tfd.nl]

Heb jij ook spullen of materialen die je wilt ruilen, verkopen of ben je ergens naar op zoek? Dan is de Replicator Room precies wat je zoekt! In deze rubriek kun je namelijk gratis adverteren! Stuur een email naar redactie@tfd.nl o.v.v. Replicator Room of stuur een briefkaart naar The Flying Dutch o.v.v. Replicator Room, Postbus 135, 3500 AC Utrecht*

The Flying Dutch neemt geen verantwoording voor de inhoud van de advertenties die geplaatst worden in deze Replicator Room. Advertenties die illegale kopiën aanbieden worden geweigerd.

** Commerciële advertenties kosten €0,75 per regel*

Uw lidmaatschapspas is geld waard!

De volgende zaken geven korting op de aangegeven waren, wanneer u uw Flying Dutch pasje laat zien. Zorg er dus voor dat u die altijd bij u hebt!

Card & News strips
Agnietenstraat 12,
2801 HX Gouda

Eppo Stripspeciaalzaak
Kleine Berg 33,
5611 JS Eindhoven

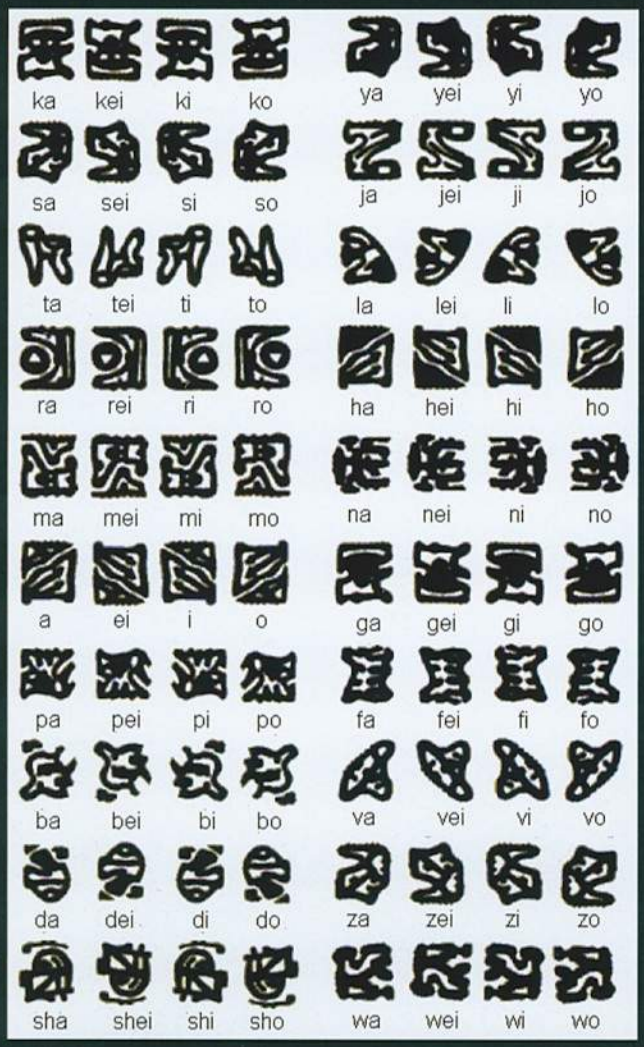
ka kei ki ko ya yei yi yo
sa sei si so ja jei ji jo
ta tei ti to la lei li lo
ra rei ri ro ha hei hi ho
ma mei mi mo na nei ni no
a ei i o ga gei gi go
pa pei pi po fa fei fi fo
ba bei bi bo va vei vi vo
da dei di do za zei zi zo
sha shei shi sho wa wei wi wo

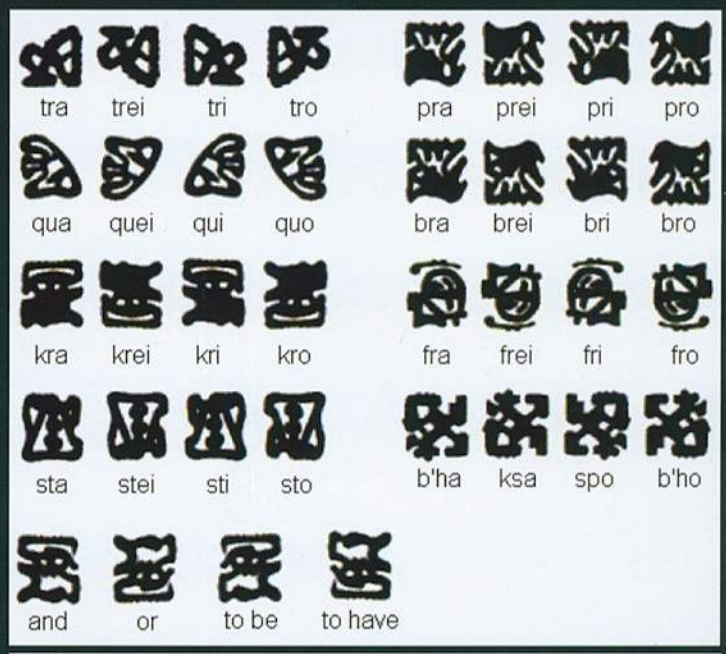
tra trei tri tro pra prei pri pro
qua quei qui quo bra brei bri bro
kra krei kri kro fra frei fri fro
sta stei sti sto b'ha ksa spo b'ho
and or to be to have

ka da ra sa ta ba pa la a ja
kei dei rei sei tei bei pei lei ei jei
ki di ri si ti bi pi li i ji
ko do ro so to bo po lo o jo

- DE TFD DAAGT JE UIT!
- DE GROTE TNG QUIZ
- KOM MEEDOEN OP 14 OKTOBER.